

Sygnatura akt VIII Ga 6/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2018 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Sałamaj

Sędziowie: SO Natalia Pawłowska-Grzelczak

SR del. Aleksandra Wójcik-Wojnowska (spr.)

Protokolant: st. sekr. sądowy Monika Forysiak

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2018 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Grupa (...) spółki akcyjnej w S.

przeciwko A. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 27 września 2017 roku, sygnatura akt XI GC 1164/15

I. zmienia zaskarżony wyrok w punktach V, VI, VII, VIII, IX i X w ten sposób, że zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 13.800 zł (trzynastu tysięcy ośmiuset złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 4 kwietnia 2015 r., oddalając powództwa w pozostałej części oraz zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.151 zł (dwóch tysięcy stu pięćdziesięciu jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

II. w pozostałym zakresie oddala apelację;

III. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.140 zł (tysiąca stu czterdziestu złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

N. G. P. S. A. W.

Sygn. akt VIII Ga 6/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 czerwca 2015 r. powódka Grupa (...) spółka o. o. w S. wniosła o zasądzenie od pozwanej A. K. (1) (poprzednio G.) na jej rzecz kwoty 4.600 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 02 marca 2015r. do dnia zapłaty, a także złożyła wniosek o zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, iż strony łączyła umowa zlecenia, w ramach której pozwana pełniła funkcję prezesa zarządu Szpital (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.. Umowa łącząca strony nakładała na pozwaną obowiązek związany z zachowaniem przez nią tajemnicy przedsiębiorstwa. Powódka pismem z dnia 17 lutego

2015 r. wezwała pozwaną do złożenia rezygnacji z pełnionej funkcji Prezesa Zarządu spółki Szpital (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. i zastrzegła, że wezwanie to posiada charakter poufny i jest objęte tajemnicą przedsiębiorstwa. Pozwana przekazała jednakże ww. wezwanie do złożenia rezygnacji do wiadomości osób trzecich, w tym do nieoznaczonego kręgu osób z ramienia (...). Wobec tego powódka naliczyła pozwanej karę umowną za ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa.

Po wydaniu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwana wniosła sprzeciw, żądając oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwana wskazała, iż treść wezwania do złożenia przez pozwaną rezygnacji z funkcji prezesa zarządu nie przedstawia wartości gospodarczej i nie można jej uznać za tajemnicę przedsiębiorstwa.

W odpowiedzi na sprzeciw powódka wskazała, iż umowa, jaka łączyła strony, stanowiła dla powódki narzędzie do wykonania jej umowy z Powiatem (...), a tym samym relacja powódki z pozwaną dotyczyła przedsiębiorstwa powódki. Powódka była zainteresowana tym, aby Powiat (...) nie uzyskał informacji zawartych w wezwaniu do złożenia przez pozwaną rezygnacji z funkcji prezesa zarządu, natomiast pozwana całą treść korespondencji ujawniła Powiatowi (...).

Pozwem z dnia 10 czerwca 2015 r. powódka wniosła o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kwoty 4.600 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 marca 2015 r. do dnia zapłaty, a także złożyła wniosek o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż strony łączyła umowa zlecenia, w ramach której pozwana pełniła funkcję prezesa zarządu spółki Szpital (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.. Umowa łącząca strony nakładała na pozwaną obowiązek zarządzania szpitalem w sposób wskazany przez powódkę, tymczasem pozwana w sposób jednostronny i samowolny wstrzymała realizację inwestycji „Wewnętrzna przebudowa i adaptacja pomieszczeń w celu utworzenia oddziału neurologicznego wraz z pododdziałem rehabilitacji neurologicznej i poddziałem udarowym”, zwłaszcza przez nieuzasadniony brak akceptacji uzgodnionej dokumentacji projektowej, a tym samym działała w sposób sprzeczny z postanowieniami umowy. W związku z tym powódka pismem z dnia 12 marca 2015 r. wezwała pozwaną do usunięcia uchybień w realizacji umowy, jednakże pozwana nie wykonała wezwania. W konsekwencji powódka naliczyła pozwanej karę umowną w wysokości dwukrotności miesięcznego wynagrodzenia brutto.

Po wydaniu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwana wniosła sprzeciw, żądając oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że przeprowadzenie inwestycji było nieuzasadnione ekonomicznie; pozwana jako prezes zarządu zobowiązana była do podejmowania działań zgodnych z interesami zarządzanej spółki, a przeprowadzenie inwestycji było ryzykowne pod względem ekonomicznym, mogło spowodować zagrożenie dla płynności finansowej spółki.

W odpowiedzi na sprzeciw powódka wskazała, iż twierdzenia pozwanej, jakoby rozbudowa szpitala i poszerzenie jego możliwości operacyjnych było ekonomicznie nieopłacalne są oderwane od rzeczywistości, a brak prawidłowego prowadzenia inwestycji i odmowa zatwierdzenia dokumentacji projektowej przez pozwaną oznaczało opóźnienie w realizacji Planu Rzeczowo - (...).

Pozwem z dnia 10 czerwca 2015 r. powódka wniosła o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kwoty 4.600 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 marca 2015r. do dnia zapłaty, a także złożyła wniosek o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż strony łączyła umowa zlecenia, w ramach której pozwana pełniła funkcję prezesa zarządu spółki Szpital (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.. Umowa łącząca strony nakładała na pozwaną obowiązek zarządzania szpitalem w sposób wskazany przez powódkę, tymczasem pozwana nie zrealizowała postępowania przetargowego na zakup agregatu prądotwórczego z autostartem, a tym samym działała w sposób sprzecznymi z postanowieniami umowy. W związku z tym pismem z dnia 12 marca 2015r. powódka wezwała pozwaną do usunięcia uchybień w realizacji umowy, jednakże powódka nie wykonała wezwania. W konsekwencji powódka naliczyła pozwanej karę umowną w wysokości dwukrotności miesięcznego wynagrodzenia brutto.

Po wydaniu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwana wniosła sprzeciw, żądając oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że odmowa zatwierdzenia przez nią dokumentacji przetargowej za zakup agregatu była podyktowana tym, iż nie był jeszcze przygotowany plan rzeczowo-finansowy

Szpitala (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G., a nadto tym, iż jedyny udziałowiec Szpitala (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.- Powiat (...), odstąpił od konieczności zakupu agregatu ze środków szpitala. Nadto pozwana wskazała, iż w tamtym okresie trwały rozmowy z Burmistrzem Miasta G. na temat udzielenia szpitalowi dotacji celowej na zakup agregatu.

Pozwem z dnia 10 czerwca 2015 r. powódka wniosła o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kwoty 4.600 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 marca 2015r. do dnia zapłaty, a także złożyła wniosek o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż strony łączyła umowa zlecenia, w ramach której pozwana pełniła funkcję prezesa zarządu spółki Szpital (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.. Umowa łącząca strony nakładała na pozwaną obowiązek zarządzania szpitalem w sposób wskazany przez powódkę, tymczasem pozwana mimo wezwań ze strony powódki nie sporządziła planu likwidacji wierzytelności wymagalnych oraz przystąpienia do ich likwidowania, a tym samym działała w sposób sprzeczny z postanowieniami umowy. W związku z tym powódka pismem z dnia 12 marca 2015r. wezwała pozwaną do usunięcia uchybień w realizacji umowy, jednakże powódka nie wykonała wezwania. W konsekwencji powódka naliczyła pozwanej karę umowną w wysokości dwukrotności miesięcznego wynagrodzenia brutto.

Po wydaniu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwana wniosła sprzeciw, żądając oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że od momentu rozpoczęcia przez pozwaną pełnienia funkcji prezesa zarządu, stan wierzytelności szpitala był stały i utrzymywał się na tym poziomie do końca pełnienia przez pozwaną funkcji prezesa zarządu. Nadto pozwana zaznaczyła, iż w okresie pełnienia swojej funkcji podejmowała rozmowy z kontrahentami i podpisywała ugody w zakresie rozkładania zobowiązań na raty, a także wskazała, iż powódka wymusiła na pozwanej wcześniejsze wypłacenie zaległych świadczeń pracowniczych. Zdaniem pozwanej, to powódka niweczyła działania pozwanej zmierzające do przygotowywania planu likwidacji wierzytelności wymagalnych oraz przystąpienia do ich realizacji.

W odpowiedzi na sprzeciw powódka wskazała, iż pozwana zwodziła powódkę co do przygotowania planu likwidacji, a pismem z dnia 18 marca 2015r. odmówiła realizacji wezwań, a więc wezwania do przedstawienia planu likwidacji wierzytelności wymagalnych oraz przystąpienia do ich likwidowania. Strona powodowa zaprzeczyła również, że utrudniała lub uniemożliwiała realizację planu likwidacji wierzytelności.

Pozwem z dnia 10 czerwca 2015 r. powódka wniosła o zasądzenie od pozwanej na jej rzecz kwoty 4.600 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28 marca 2015r. do dnia zapłaty, a także złożyła wniosek o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, iż strony łączyła umowa zlecenia, w ramach której pozwana pełniła funkcję prezesa zarządu spółki Szpital (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.. Umowa łącząca strony nakładała na pozwaną obowiązek zarządzania szpitalem w sposób wskazany przez powódkę, tymczasem pozwana samowolnie i jednostronnie zmieniła sposób potwierdzania przelewów, co stanowiło odstępnie od reguł obowiązujących we wszystkich jednostkach powódki, a tym samym było działaniem sprzecznym z postanowieniami umowy. W związku z tym powódka pismem z dnia 12 marca 2015r. wezwała pozwaną do usunięcia uchybień w realizacji umowy, jednakże powódka nie wykonała wezwania. W konsekwencji powódka naliczyła pozwanej karę umowną w wysokości dwukrotności miesięcznego wynagrodzenia brutto.

Po wydaniu nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym pozwana wniosła sprzeciw, żądając oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że do połowy 2014 r. przelewy wykonywane z rachunków bankowych szpitala były przygotowywane przez jego pracowników i podpisywane przez pozwaną. Natomiast od połowy 2014 r. powódka zmieniła system zatwierdzania przelewów, co powodowało kilkukrotnie wstrzymanie realizacji przelewów, a w konsekwencji utrudniało funkcjonowanie szpitala.

Sprawy powyższe zostały połączone do wspólnego rozpoznania i wyrokowania. W toku postępowania nastąpiła zmiana strony powodowej spowodowana przez przejście przez Grupa (...) spółkę akcyjną w S. spółki Grupa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

Wyrokiem z dnia 27 września 2017 r. w sprawie XI GC 1164/15 Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy oddalił wszystkie powództwa i zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwoty po 617 zł tytułem kosztów procesu w każdej sprawie.

Wyrok oparto na następujących ustaleniach faktycznych:

W dniu 28 stycznia 2013r. została zawarta umowa pomiędzy Powiatem (...) (Powiat) a Grupą (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (Operator). Przedmiotem umowy było powierzenie Operatorowi zadań zarządzania Szpitalem (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w G. (Spółka), ustalenie zasad sprzedaży Operatorowi udziałów Powiatu oraz ustalenie wzajemnych działań stron mających na celu zapewnienie należytego zarządzania Spółką.

Według Programu Restrukturyzacji i (...), który stanowił załącznik nr 3 do umowy z dnia 28 stycznia 2013r. pomiędzy Powiatem (...) a Grupą (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S., uruchomienie Oddziału Udarów Mózgu planowane było na początek 2015 roku, a jego uruchomienie miało nastąpić w przypadku pozytywnego rozstrzygnięcia konkursów i przyznaniu kontraktu z NFZ.

Pismem z dnia 22 września 2014 NFZ- (...) w O. poinformował prezesa zarządu Szpitala (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w G., że w planie zakupu na rok 2015 r. nie przewiduje uruchomienia kolejnego oddziału udarowego na terenie województwa (...).

W dniu 01 października 2014r. Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. (Zamawiający) zawarła z A. G. (Doradca) umowę zlecenia. Przedmiotem umowy było określenie wzajemnych zobowiązań stron wynikających ze wskazania przez Zamawiającego osoby Doradcy na stanowisko prezesa zarządu w Szpital (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. (Spółka) oraz prowadzonych przez Doradcę działań w ramach pełnienia tej funkcji.

Zgodnie z § 2 ust. 1 umowy Zamawiający zobowiązuje się wskazać Doradcę do pełnienia przez niego funkcji prezesa zarządu w Spółce, a Doradca zobowiązuje się przyjąć tą funkcję oraz pełnić ją nieprzerwanie aż do odwołania przez właściwe organy Spółki. Zgodnie z § 2 ust. 2 niniejszej umowy Doradca zobowiązany jest do pełnienia funkcji prezesa zarządu spółki w sposób zapewniający Zamawiającemu realizację przyjętych przez Zamawiającego w umowie operatorskiej zobowiązań oraz wdrożenie ustalonych przez Zamawiającego i Powiat (...) programów restrukturyzacyjnych oraz pakietu socjalnego. Natomiast § 2 ust. 4 niniejszej umowy stanowi, iż Doradca w wykonywaniu swoich obowiązków w spółce kierować się będzie ściśle wskazówkami udzielanymi mu przez Zamawiającego. Każda decyzja Doradcy powinna być podejmowana w uzgodnieniu z osobą wskazaną przez Zamawiającego. Doradca w szczególności realizować będzie program naprawczy spółki opracowany przez Zamawiającego i przy jego udziale. Zgodnie z § 2 ust. 5 umowy Doradca umożliwi Zamawiającemu realizację i wdrażanie rozwiązań organizacyjnych i prawnych przedstawianych przez Zamawiającego, w szczególności obowiązujących go przepisów i aktów prawnych. Z kolei § 2 ust. 5 umowy stanowi, iż Doradca zapewni Zamawiającemu dostęp do wszelkich dokumentów dotyczących spółki, a także umożliwi Zamawiającemu i osobom przez niego wskazanym wgląd we wszelką dokumentację spółki oraz wstęp do pomieszczeń spółki.

Zgodnie z § 5 ust. 1 umowy Doradca zobowiązany jest do zachowania w tajemnicy wszelkich informacji o spółce lub Zamawiającym oraz ich przedsiębiorstwach oraz prowadzonej przez nich działalności, stanowiących tajemnicę ich przedsiębiorstw oraz do jej nie ujawniania podmiotom trzecim w okresie trwania niniejszej umowy, ani też po jej wygaśnięciu. Zgodnie z § 5 ust. 1 umowy w razie naruszenia obowiązków, o których mowa powyżej, Doradca zapłaci Zamawiającemu karę umowną w wysokości sumy dwukrotności miesięcznego wynagrodzenia Doradcy z tytułu realizacji niniejszej umowy za każde naruszenie. Jeżeli szkoda poniesiona przez Zamawiającego przewyższy wysokość zastrzeżonej kary, może on dochodzić pozostałej części odszkodowania na zasadach ogólnych przewidzianych w kodeksie cywilnym.

Zgodnie z § 7 ust. 1 umowy Doradca ponosi osobistą i majątkową odpowiedzialność za podjęte decyzje i dokonane czynności prawne w ramach wykonywania niniejszej umowy. Zgodnie z § 7 ust. 2 umowy w przypadku nienależytego wykonywania przez Doradcę niniejszej umowy, Zamawiający wyznaczy, w porozumieniu z Doradcą, termin usunięcia stwierdzonych uchybień lub nieprawidłowości. Jeżeli Doradca nie zastosuje się do żądania Zamawiającego i nie usunie w uzgodnionym terminie stwierdzonych uchybień lub nieprawidłowości, Zamawiający może żądać od Doradcy zapłaty karu umownej w wysokości 2 (dwukrotności) miesięcznego wynagrodzenia brutto przysługującego Doradcy z tytułu realizacji niniejszej umowy, obowiązującego w dacie bezskutecznego upływu terminu wyznaczonego przez Zamawiającego do usunięcia stwierdzonych uchybień lub nieprawidłowości.

W dniu 01 października 2014 r. została zawarta umowa o pracę pomiędzy Szpital (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w G. a A. G.. Spółka zatrudniła A. G. na stanowisku Prezesa.

W dniu 20 marca 2014 r. został sporządzony dokument opatrzony nazwą „Rachunek zysków i strat za okres od dnia 04.03.2013 r. do 31.12.2013 r.”. Dokument został sporządzony przez J. M. (1).

W dniu 04 listopada 2014 r. sporządzono protokół wykonania prac usługowych. Zleceniodawcą usług był Szpital (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G., a wykonawcą była spółka (...) s.c. E. K., M. K.. W protokole wskazano, iż prace wykonano bez usterek, jednakże zalecono pilne naprawienie uszczelnienia chłodnicy oleju. Pismem z dnia 23 stycznia 2015 r. poinformowano, że prace te zostały wykonane w grudniu 2014 r.

Szpital (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością zawierała ugody i porozumienia dotyczące zobowiązań Szpitala wobec swoich wierzycieli.

W dniu 13 stycznia 2015 r. (...) - (...) Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny poinformował C. (...), iż po zapoznaniu się z projektem technologicznym Oddziału Neurologicznego, Oddziału (...) Neurologicznej wraz z Pododdziałem Udarowym w Szpitalu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.”, nie jest możliwe uzgodnienie przedłożonego projektu.

Pismem z dnia 20 stycznia 2015 r. Starostwo Powiatowe w G. wezwało Grupa (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. o zgłoszenie zmian aktualizacyjnych wynikających z załączników do umowy z dnia 28 stycznia 2013 r., gdyż zapisy zawarte w (...) nie są realizowane lub ich harmonogramy są zagrożone.

W dniach 20 stycznia 2015 r.- 22 marca 2015 r. prowadzona była korespondencja mailowa dotycząca przetargu na zakup agregatu prądotwórczego z autostartem. A. G. wskazała, iż odmawia zrealizowania postępowania przetargowego z uwagi na brak planu Rzeczowo - (...) szpitala oraz fakt przeznaczenia środków z dotacji miasta G. na zakup agregatu, jednakże brak jest potwierdzonego ostatecznego terminu. Nadto A. G. wskazała, iż wymuszanie na niej akceptacji dokumentacji przetargowej stanowi element polityki mobbingu.

W dniu 30 stycznia 2015 r. Starostwo Powiatowe w G. wystosowało pismo do Grupa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., w którym ponownie wzywało do usunięcia naruszeń oraz wad umowy. Szczegółowe wyjaśnienia co do usunięcia wad i naruszeń zostały określone w piśmie Starostwa Powiatowego w G. z dnia 26 lutego 2015 r.

W dniach 16 lutego 2015r.-08 marca 2015r. prowadzona była korespondencja mailowa dotycząca planu płynności finansowej Szpitala (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. E. B. (1) prosiła A. G. o sporządzenie szczegółowego planu płynności. A. G. poinformowała E. B. (1), iż napotyka trudności w realizacji przygotowania planu płynności, w postaci m.in. działań blokujących realizację przelewów bez podania jakichkolwiek powodów.

W dniu 17 lutego 2015 r. Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wezwała A. G. do złożenia rezygnacji z pełnionej funkcji prezesa zarządu spółki Szpital (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. w ciągu trzech dni od otrzymania wezwania. W uzasadnieniu wskazano, iż decyzje A. G. dotyczące m.in. wstrzymania procesu usuwania usterek sprzętu medycznego nie były konsultowane czy uzgodnione z Grupą (...) spółką z ograniczoną

odpowiedzialnością w S., ale zapadły wbrew jej wyraźnym i jednoznacznym wskazówkom. Nadto w piśmie tym wskazano, iż obowiązek zachowania przez A. G. poufności obejmuje także niniejsze wezwanie.

A. G. poinformowała Grupa (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. za pomocą wiadomości e-mail, iż wezwanie do złożenia rezygnacji oraz odpowiedź na to wezwanie przesyła również do Zarządu Powiatu oraz do Przewodniczącego Rady Nadzorczej.

W dniu 20 lutego 2015r. został sporządzony protokół z posiedzenia Rady Nadzorczej Szpital (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.. Porządek obrad posiedzenia zakładał przyjęcie rezygnacji Prezesa Zarządu A. G. lub jej odwołanie z funkcji Prezesa Zarządu oraz powołanie do Zarządu Z. B., który wskazany został do pełnienia tej funkcji przez Operatora zarządzającego Spółką.

W dniach 25 lutego 2015 r.-22 marca 2015 r. prowadzona była korespondencja dotycząca utworzenia Pododdziału Udarowego w szpitalu. Ł. T. (1) zwracał się do A. G. o zatwierdzenie zmian w projekcie ww. inwestycji. A. G. wskazała, iż nie otrzymała żadnego dokumentu, który stanowi szczegółowy harmonogram realizacji projektu, nadto wskazała, iż zarzut, że nie zajmuje się powyższą sprawą, jest nieuzasadniony. Nadto wskazała, iż z otrzymanego pisma z NFZ wynika, że do czasu przeprowadzenia kontraktowania, tj. do czerwca 2016 r., nie ma możliwości starania się o nowy kontrakt w tym obszarze, a tym samym uzyskania kontraktu na finansowanie inwestycji.

Plan rzeczowo-finansowy Szpital (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rok 2014 r. w rozdziale 2 zatytułowanym Strategia Jednostki, zakładał utworzenie nowego pododdziału udarowego. Rozpoczęcie funkcjonowania uzależnione było od uzyskania kontraktu z NFZ. Jako okres inwestycji wskazano rok 2015 r., a wartość inwestycji określono na kwotę 650.000 zł. W rozdziale 11 planu rzeczowo-finansowego wyszczególnione były inwestycje, które miały zostać wykonane w szpitalu w 2014 r. Jedną z inwestycji miało być utworzenie pododdziału udarowego. Planowany koszt inwestycji w zakresie dostosowania pomieszczeń miał wynieść ok. 250.000 zł, a koszt zakupu sprzętu, aparatury medycznej, wyposażenia miał wynieść ok. 400.000 zł.

W dniu 25 lutego 2015 r. Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wystosowała do A. G. pismo, w którym wskazała, iż w związku z przekazaniem przez nią osobom trzecim informacji stanowiącej tajemnicę przedsiębiorstwa, naliczyła karę umowną w wysokości dwukrotności miesięcznego wynagrodzenia w wysokości 4.600 zł.

W dniu 25 lutego 2015r. A. G. poinformowała Grupa (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S., iż nie zamierza realizować wezwania do zapłaty kary umownej.

Pismem z dnia 10 marca 2015r. A. G. poinformowała Przewodniczącego Rady Nadzorczej Spółki Szpital (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. T. W., iż w związku ze zmianą systemu zatwierdzania przelewów kilkakrotnie wstrzymano realizację przelewów bez żadnego uzasadnienia, a takie działania mogą skutkować roszczeniami ze strony kontrahentów. W związku z tym A. G. poinformowała, iż zmienia zasady zatwierdzania przelewów i od dnia 10 marca 2015 r. ich zatwierdzanie następować będzie wyłącznie na poziomie szpitala.

Prowadzona była korespondencja e-mail związana z wnioskami A. G. kierowanymi do E. B. (1), a dotyczącymi akceptacji przelewów.

W dniu 12 marca 2015 r. Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wezwała A. G. do usunięcia stanu naruszeń umowy pod rygorem naliczenia kary umownej. W uzasadnieniu wskazano, iż A. G. naruszyła obowiązki wynikające z umowy zlecenia poprzez brak realizacji postępowania przetargowego na zakup agregatu prądotwórczego z autostartem.

W dniu 12 marca 2015 r. Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wezwała A. G. do usunięcia stanu naruszeń umowy pod rygorem naliczenia kary umownej. W uzasadnieniu wskazano, iż A. G. naruszyła

obowiązki wynikające z umowy zlecenia poprzez brak sporządzenia planu likwidacji wierzytelności wymagalnych oraz przystąpienia do ich likwidacji.

W dniu 12 marca 2015 r. Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wezwała A. G. do usunięcia stanu naruszeń umowy pod rygorem naliczenia kary umownej. W uzasadnieniu wskazano, iż A. G. naruszyła obowiązki wynikające z umowy zlecenia poprzez wstrzymanie realizacji inwestycji „Wewnętrzna przebudowa i adaptacja pomieszczeń w celu utworzenia oddziału neurologicznego wraz z pododdziałem rehabilitacji neurologicznej i pododdziałem udarowym”, zwłaszcza poprzez nieuzasadniony brak zaakceptowania uzgodnionej dokumentacji projektowej.

W dniu 12 marca 2015 r. Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wezwała A. G. do usunięcia stanu naruszeń umowy pod rygorem naliczenia kary umownej. W uzasadnieniu wskazano, iż A. G. naruszyła obowiązki wynikające z umowy zlecenia poprzez jednostronną i samowolną zmianę od dnia 11 marca 2015 r. sposobu potwierdzania przelewów i odstąpienie od reguł obowiązujących we wszystkich jednostkach Grupy (...).

W dniu 13 marca 2015 r. (...) - (...) Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny wydał opinię sanitarną, w której uzgodnił, pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych, projekt technologiczny oddziału neurologicznego wraz z pododdziałem rehabilitacji neurologicznej i pododdziałem udarowym na II piętrze budynku szpitala Szpital (...) sp. z o.o. w G., z pewnymi zastrzeżeniami. Wskazano, iż proponowane rozwiązania nie budzą zastrzeżeń natury sanitarno-higienicznej pod warunkiem spełnienia zastrzeżeń określonych w opinii.

Pismem z dnia 18 marca 2015 r. A. G. poinformowała Grupa (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S., iż nie zgadza się z zarzutami zawartymi w treści kierowanych do niej wezwań, a które dotyczyły złożenia rezygnacji z funkcji Prezesa Zarządu Spółki Szpital (...) sp. z o.o., uruchomienia postępowania na zakup agregatu prądotwórczego z autostartem, przywrócenia zasad autoryzacji przelewów, podjęcia działań zmierzających do zakończenia strony formalno-prawnej inwestycji „Wewnętrzna przebudowa i adaptacja pomieszczeń w celu utworzenia oddziału neurologicznego wraz z pododdziałem rehabilitacji neurologicznej i pododdziałem udarowym”, przedstawienia planu likwidacji wierzytelności wymagalnych oraz przystąpienie do ich likwidowania.

Postanowieniem z dnia 19 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie w sprawie z wniosku Grupa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. przeciwko Powiatowi (...) w G. udzielił zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli o treści „zarząd Powiatu (...) wykonując uprawnienia przysługujące zgromadzeniu wspólników spółki Szpital (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. odwołuje Panią A. G. z zarządu spółki” oraz o powołaniu na stanowisko prezesa spółki Szpital (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. osoby wskazanej przez uprawnionego- Z. B., poprzez zawieszenie w czynnościach prezesa spółki Szpital (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. A. G. do czasu uprawomocnienia się orzeczenia w przedmiocie wskazanych roszczeń”.

Pismem z dnia 23 marca 2015r. Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wystosowała do Starostwa Powiatowego w G. wniosek o dokonanie zmian w zarządzie Szpital (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wskazując, iż w związku z postawieniem Sądu Okręgowego z dnia 19 marca 2015r. wnosi o odwołanie z funkcji prezesa zarządu A. G. i powołanie na to stanowisko Z. B..

W dniu 24 marca 2015 r. Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wystosowała do A. G. pismo, w którym wskazała, iż w związku negatywną odpowiedzią na wezwanie do uruchomienia postępowania na zakup agregatu prądotwórczego z autostartem, naliczyła karę umowną w wysokości dwukrotności miesięcznego wynagrodzenia w wysokości 4.600 zł.

W dniu 24 marca 2015 r. Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wystosowała do A. G. pismo, w którym wskazała, iż w związku negatywną odpowiedzią na wezwanie do przedstawienia planu

likwidacji wierzytelności wymagalnych oraz przystąpienia do ich likwidowania, naliczyła karę umowną w wysokości dwukrotności miesięcznego wynagrodzenia w wysokości 4.600 zł.

W dniu 24 marca 2015 r. Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wystosowała do A. G. pismo, w którym wskazała, iż w związku negatywną odpowiedzią na wezwanie do podjęcia działań zmierzających do zakończenia strony formalno-prawnej przedsięwzięcia „Wewnętrzna przebudowa i adaptacja pomieszczeń w celu utworzenia oddziału neurologicznego wraz z pododdziałem rehabilitacji neurologicznej i pododdziałem udarowym”, naliczyła karę umowną w wysokości dwukrotności miesięcznego wynagrodzenia w wysokości 4.600 zł.

W dniu 24 marca 2015 r. Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wystosowała do A. G. pismo, w którym wskazała, iż w związku negatywną odpowiedzią na wezwanie do przywrócenia zasad autoryzacji przelewów i stosowanie zasad obowiązujących w Grupie (...), które do dnia 09.03.2015 r. obowiązywały w Szpitalu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G., naliczyła karę umowną w wysokości dwukrotności miesięcznego wynagrodzenia w wysokości 4.600 zł.

W dniu 25 marca 2015r. Powiat (...) w G. wystosował do Grupa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. pismo, stanowiące wypowiedzenie umowy z dnia 28 stycznia 2013r.

Pismami z dnia 25 marca 2015r. oraz z dnia 02 kwietnia 2015r. Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S., w odpowiedzi na wezwania do usunięcia naruszeń umowy, informowała Starostwo Powiatowe w G., iż (...) jest realizowany na bieżąco i zgodnie z postanowieniami umowy, a nadto wskazała, iż wykazuje wolę współpracy z Powiatem (...).

Pismem z dnia 01 kwietnia 2015 r. (...) - (...) Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny poinformował C. (...), iż nie jest możliwe uzgodnienie projektu budowlanego Oddziału Neurologicznego, Oddziału (...) Neurologicznej wraz z Pododdziałem Udarowym w Szpitalu – Szpital (...) sp. z o.o. w G.” z powodu uwag do projektu branży sanitarnej.

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2015 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie w sprawie z wniosku Grupa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. przeciwko Powiatowi (...) w G. udzielił zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego o zobowiązanie do powołania przez Powiat (...) w G. osób wskazanych przez uprawnioną Grupa (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na miejsce dotychczasowych osób wchodzących w skład zarządu spółki Szpital (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., poprzez ustanowienie, do czasu uprawomocnienia się orzeczenia w przedmiocie wskazanego roszczenia, zarządu przymusowego nad przedsiębiorstwami spółki Szpital (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., to jest Szpitalem oraz Poradniami i Diagnostyką, w osobie P. W..

W dniu 17 kwietnia 2015 r. został sporządzony dokument – zobowiązania na dzień 31 marca 2015 r. Dokument został sporządzony przez J. M..

W dniu 24 kwietnia 2015r . (...) - (...) Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny wydał opinię sanitarną, w której uzgodnił, pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych, projekt budowlany wewnętrznej przebudowy i adaptacji pomieszczeń w celu utworzenia oddziału neurologicznego wraz z pododdziałem rehabilitacji neurologicznej i pododdziałem udarowym na II piętrze budynku szpitala.

Pismem z dnia 24 kwietnia 2015 r. A. G. złożyła rezygnację z funkcji prezesa Szpitala (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. z dniem 26 kwietnia 2015 r.

W dniu 27 kwietnia 2015r. została zawarta umowa o pracę między W. S. – członkiem Rady Nadzorczej delegowanym do czasowego wykonywania czynności Prezesa Zarządu Szpitala (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. a A. G. na stanowisko dyrektora zarządzającego w Szpitalu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G..

W dniu 04 maja 2015r. został sporządzony dokument opatrzony nazwą „Analiza porównawcza stanu zobowiązań”. Dokument został sporządzony przez J. M..

W dniu 06 maja 2015r. został sporządzony dokument – Informacja o stanie zobowiązań, ich obsłudze w okresie istnienia spółki Szpital (...) oraz przyczynach wzrostu. Dokument sporządziła J. M. (1).

W dniu 09 maja 2015r. sporządzono dokument w postaci wykazu zobowiązań SP ZOZ na dzień 04.03.2013 r., przejętych przez Szpital (...) sp. z o.o. od SP ZOZ w G..

Postanowieniem z dnia 20 października 2015 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego w pkt II nakazał wpisać do Krajowego Rejestru Sądowego jako prezesa zarządu Szpital (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością A. G., natomiast z pozycji tej nakazał wykreślić W. S.- członka Rady Nadzorczej delegowanego do czasowego wykonywania czynności członka zarządu. Nadto Sąd nakazał wpisać E. B. (1) w skład organu- Rady Nadzorczej, natomiast nakazał wykreślić z tego organu W. S..

Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. robiła różnego rodzaju naciski w formie werbalnej i pisemnej, odnośnie odwołania A. G. z funkcji prezesa.

Plan wierzytelności poprawia płynność szpitala i umożliwia dokonanie inwestycji, w tym zakupu agregatu prądotwórczego z autostartem.

Konsekwencją braku zrealizowania zakupu agregatu prądotwórczego z autostartem było zerwanie umowy operatorskiej przez Powiat (...) w G..

Dział zakupu Grupa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wspierał zakup agregatu poprzez przeprowadzenie audytu na rynku oraz sporządzenie dokumentacji przetargowej.

Powiat (...) wzywał Grupę (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością do dokonania zakupu agregatu. Szpital posiadał agregat prądotwórczy, jednakże bez autostartu.

Do A. G. kierowane były prośby i polecenia odnośnie stworzenia planu wierzytelności szpitala.

Jednym z argumentów do zerwania umowy operatorskiej przez Powiat (...) w G., był brak tego planu.

Plan likwidacji wierzytelności polega na zawarciu ugód z wierzycielami, a w konsekwencji spowodowanie, iż zobowiązania przeterminowane, na podstawie tych ugód, stają się terminowe.

Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. nie mogła wykonać planu finansowego bez udziału prezesa szpitala.

Zobowiązania w stosunku do pracowników, podatek i opłaty kierowane do ZUS były płacone przez szpital w terminie.

Zmniejszanie zobowiązań szpitala to proces długotrwały, do którego potrzebna jest pomoc zewnętrzna, dotacje.

Zobowiązania wymagalne w momencie objęcia przez A. G. funkcji prezesa szpitala wynosiły ok. 2 mln zł.

Budowa pododdziału udarowego była jednym ze strategicznych projektów rozbudowy szpitala.

A. G. wstrzymała realizację inwestycji pomiędzy akceptacją przez architekta a swoją akceptacją.

K. B., były prezes Szpitala (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G., dokonał wyboru projektanta, który miał zaprojektować wydzielenie pododdziału udarowego w ramach oddziału neurologicznego.

Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. tworzyła pododdziały bez dofinansowania z NFZ, a zgoda NFZ była uzyskiwana dopiero po zakończeniu budowy.

Zainteresowanie NFZ co do utworzenia pododdziału udarowego przejawia się w formie ogłoszenia konkursu na tego typu usługi. NFZ nie ogłosił konkursu na utworzenie pododdziału udarowego w Szpitalu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.. Z tego powodu budowa pododdziału udarowego musiałaby być pokryta ze środków własnych szpitala, który nie posiadał takich środków.

Dokument określający zasady realizacji przelewów został wydany przez dział finansowy Grupa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S.. Realizacja przelewów następowała przez:

- przygotowanie przez księgową zestawienia przelewu,
- przesłanie do weryfikacji przez prezesa zarządu i podpisanie go,
- przesłanie przelewów do dyrektora finansowego i regionalnego i ich podpisanie.

Tak przygotowany przelew nadaje się do zrealizowania. Brak jednego podpisu uniemożliwia dokonanie przelewu.

A. G. pod koniec współpracy z Grupa (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zmieniła sposób potwierdzenia przelewów i realizowała przelewy jednoosobowo – tylko jej podpis znajdował się na przelewie.

Procedura nadzorcza dotycząca przelewów polegała na uzyskaniu informacji dotyczących określonego przelewu.

Osobami z Grupa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., którzy autoryzowali przelewy, były: A. S. (1), A. Z. (1), F. T..

Dokonując oceny prawnej żądań powódki Sąd Rejonowy wskazał w pierwszej kolejności, że umowa stron była umową o świadczenie usług, o jakiej mowa w art. 750 k.c., gdyż strony nie umówiły się o konkretny rezultat, a w wyniku realizacji tej umowy nie mógł powstać rezultat, który można by oceniać pod kątem wadliwości, ponadto powód nie twierdził, że łącząca go z pozwaną umowa była umową rezultatu. W ocenie Sądu I instancji na umowę tę należało spojrzeć również przez pryzmat Kodeksu spółek handlowych. Sąd ten zwrócił uwagę na istnienie trzech stosunków prawnych – umowy operatorskiej między Powiatem (...) i Grupą (...), umowy zlecenia pomiędzy stronami procesu oraz stosunku korporacyjnego pomiędzy pozwaną a Powiatem (...) jako organem zarządzającym i właścicielskim.

W ocenie Sądu Rejonowego nie sposób zarzucać pozwanej naruszeń umowy z dnia 1 października 2014 r., jeżeli dany zarzut stoi w sprzeczności z realizacją funkcji członka zarządu w Szpitalu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. - wykładnia postanowień umowy zlecenia w zakresie, w którym naruszałaby stosunek pomiędzy organem właścicielskim i organem zarządzającym w ramach stosunku korporacyjnego jest niedopuszczalna. Zdaniem Sądu Rejonowego nie do przyjęcia jest sytuacja, w której zarządzanie Szpitalem (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością tylko w sposób pozorny należałoby do członka zarządu. Tego typu umowę uznał Sąd Rejonowy za niedopuszczalną jako pozostającą w sprzeczności z art. 201 § 1 k.s.h. i art. 18 § 1 k.s.h., gdyż wykonywanie przez pozwaną wszelkich poleceń powódki oznaczałoby, że tylko pozornie w takiej sytuacji członkiem zarządu byłaby osoba fizyczna. Ukształtowanie w ten sposób umowy pomijałoby zdaniem Sądu okoliczność, że członek zarządu ponosi odpowiedzialność zarówno wobec spółki (art. 293 k.s.h.) jak i wobec osób trzecich za zobowiązania spółki (art. 299 k.s.h.). W ocenie Sądu umowa nie została ukształtowana jako umowa rezultatu lecz starannego działania, przy wiedzy powódki, że nie jest organem właścicielskim szpitala. Powoduje to wedle Sądu I instancji, że nie sposób wykładni umowy zlecenia prowadzić w taki sam sposób, jak w przypadku innych szpitali grupy (...), bowiem przy tych innych szpitalach tożsamy jest podmiot zawierający umowę z członkiem zarządu i podmiot będący organem właścicielskim szpitala – jest nim Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Chęć przelania praktyki obowiązującej w grupie (...) na grunt niniejszej sprawy, musi zdaniem Sądu Rejonowego uwzględniać, czy nie zostaje

naruszony stosunek korporacyjny pomiędzy członkiem zarządu a szpitalem, w którym organem właścicielskim jest jedyny wspólnik Powiat (...).

Sąd Rejonowy skonstatował, że powód dochodził roszczenia z tytułu kar umownych przewidzianych w § 5 pkt 4 i art. 7 ust. 2, umowy z dnia 1.10.2014 r., przy czym każda ze spraw połączonych do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia dotyczy innego naruszenia umowy.

W ocenie tego Sądu powód nie wykazał, że pozwana naruszyła umowę w sposób wskazany w poszczególnych sprawach, nie wykazał, że pozwana realizując umowę nie dochowała należytej staranności w zakresie realizacji w ramach umowy każdego z naruszeń ujętych w poszczególnych pozwach.

Odnosząc się do pozwu o naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa, poprzez ujawnienie jednemu (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wezwania do złożenia rezygnacji, Sąd Rejonowy wskazał, że w jego ocenie nie sposób powyższego traktować jako naruszenie postanowień umowy z dnia 1 października 2014 r. Powódka wiedziała bowiem, że A. K. (2) pozostaje również w stosunku korporacyjnym w ramach spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, a oczywistym jest, że organ właścicielski, który decyduje o tym, kto będzie pełnił funkcję członka zarządu, powinien wiedzieć, że mogą nastąpić pewne zmiany w ramach osób piastujących funkcję członka zarządu. Ponadto zdaniem Sądu Rejonowego zapis § 5 ust. 1 umowy z dnia 1.10.2014 r. nie odnosi się do wezwania pozwanej do złożenia rezygnacji - nie jest to informacja o powódce w znaczeniu podmiotowym oraz o prowadzonej przez nią działalności. Informacja ta dotyczy stosunku wewnętrznego pomiędzy powódką i pozwaną, ale zarazem pozwaną i organem właścicielskim. W ocenie Sądu I instancji ujawnienie tej informacji Powiatowi (...) nie znajduje się w zakresie zastosowania § 5 ust. 1 umowy. Ujawniona informacja nie posiada wartości gospodarczej w rozumieniu art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Przyjęcie tezy przeciwnej spowodowałoby zdaniem Sądu konieczność przyjęcia, że w tym zakresie zakaz z tego paragrafu nie wiąże pozwanej (art. 58 § 1 k.c.), naruszałby on bowiem przepis art. 201 §4 k.s.h.

Odnosząc się do pozwu o naruszenie umowy w związku z wstrzymaniem realizacji inwestycji: „Wewnętrzna przebudowa i adaptacja pomieszczeń w celu utworzenia oddziału neurologicznego wraz z poddziałem rehabilitacji neurologicznej i pododdziałem udarowym” Sąd I instancji wskazał, że powódka nie wykazała, iż budowa tego pododdziału była uzasadniona i pozwana nie dokonała w tych zakresie należytej staranności. Powódka chcąc wykazać niezachowanie przez pozwaną należytej staranności w związku z realizacją §2 ust. 2 i 4 umowy powinna wykazać, że budowa takiego pododdziału była uzasadniona nie tylko w kontekście ewentualnej możliwości uzyskania kontraktu z NFZ, czy też poszerzenia usług szpitala, ale też w aktualnej sytuacji finansowej szpitala. Takiego dowodu powódka nie przeprowadziła.

Według Sądu Rejonowego nie sposób nakładać na członka zarządu obowiązku zaciągania zobowiązań, również związanych z tworzeniem poddziału udarowego, jeżeli nie wykazano, że takie zobowiązania w danej sytuacji finansowej szpitala były celowe i poprawiłyby sytuację jego sytuację finansową. Na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy w ocenie Sądu nie sposób jednoznacznie stwierdzić, że utworzenie poddziału udarowego byłoby uzasadnione. Nie sposób więc zarzucać pozwanej, że nie dołożyła należytej staranności nie tworząc takiego poddziału, zwłaszcza że utworzenie go zwiększałoby zadłużenie szpitala w sposób oczywisty, skoro utworzenie takiego poddziału generowałoby koszty. Nie przedstawiono też analizy zysków związanych z utworzeniem takiego poddziału, w szczególności analizy ekonomicznej, w jakim terminie zwróciłby się koszt utworzenia takiego poddziału. Ponadto z załącznika nr 3 do umowy z dnia 28 stycznia 2013 r. wynika, że warunkiem uruchomienia Oddziału jest uzyskanie kontraktu NFZ na tego typu działalność (k. 80 verte). NFZ w piśmie adresowanym do prezesa zarządu Szpital (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wskazał, że w planie zakupu świadczeń na rok 2015 r. nie przewiduje uruchomienia kolejnego oddziału udarowego na terenie województwa (...) (k. 83). Trudno więc zarzucać pozwanej niedochowanie należytej staranności, skoro nawet realizacja tej inwestycji nie generowałaby zysków w 2015 r.

Sąd I instancji dodał też, że mimo powyższego były podejmowane czynności dotyczące utworzenia takiego pododdziału. Pismem z dnia 13 stycznia 2015 r. (...) - (...) Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny poinformował C. (...), iż po zapoznaniu się z projektem technologicznym Oddziału Neurologicznego, Oddziału (...) Neurologicznej

wraz z Pododdziałem Udarowym w Szpitalu (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.”, nie jest możliwe uzgodnienie przedłożonego projektu.

Grupa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. tworzyła pododdziały bez dofinansowania z NFZ, a zgoda NFZ była uzyskiwana dopiero po zakończeniu budowy. Powyższe nie zmieniało zdaniem Sądu I instancji rozstrzygnięcia w sprawie, gdyż nie sposób przenieść w całości tych praktyk Grupa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S., w których jest ona zarazem współnikiem spółki na grunt niniejszej sprawy, gdzie nie ma dowodu na okoliczność posiadania przez Szpital (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością środków finansowych na utworzenie tego oddziału, na dofinansowanie tej inwestycji przez Powiat (...) ani na darowiznę podmiotu zewnętrznego wobec spółki (np. powódki) na ten cel.

Odnosząc się do pozwu o naruszenie umowy w związku z nie zrealizowaniem postępowania przetargowego na zakup agregatu prądotwórczego z autostartem Sąd I instancji wskazał, że powódka nie wykazała, że zakup tego agregatu był uzasadniony i pozwana nie dochowała w tych zakresie należytej staranności. Powódka chcąc wykazać niezachowanie przez pozwaną należytej staranności w związku z realizacją §2 ust. 2 i 4 umowy powinna wykazać, że zakup był uzasadniony w świetle aktualnej sytuacji finansowej szpitala. Takiego dowodu powódka nie przeprowadziła. Sąd zauważył, że w szpitalu był agregat, a termin jego wymiany jeszcze nie nadszedł. Nie było więc podstaw do dokonywania wydatków, które w aktualnej sytuacji finansowej szpitala nie były niezbędne. Sąd dodał, że 4 listopada 2014 r. dokonano przeglądu okresowego zespołu prądotwórczego (k. 122). Prace wykonano bez usterek i w terminie. Jedyną uwagą było wskazanie naprawienia uszczelniona chłodnicy oleju. W ocenie Sądu Rejonowego uzasadnione w kontekście materiału dowodowego jest stanowisko pozwanej, iż odmawia zrealizowania postępowania przetargowego z uwagi na brak planu Rzeczowo - (...) szpitala oraz fakt przeznaczenia środków z dotacji miasta G. na zakup agregatu. Brak w aktach sprawy dowodu, że ostatecznie dotacja z miasta G. na agregat miała miejsce. Nie zmienił oceny Sądu Rejonowego fakt, że konsekwencją braku zrealizowania zakupu agregatu prądotwórczego z autostartem było zerwanie umowy operatorskiej przez Powiat (...). Zarzuty z umowa pomiędzy powodem a Powiatem (...) nie mogą być zdaniem tego Sądu podnoszone wobec pozwanej. Powódka nie wykazała, że w ramach dochowania należytej staranności przy wykonywaniu umowy z dnia 1.10.2014 r. pozwana powinna doprowadzić do zakupu tego agregatu. Fakt, że dział audytu powódki wspiera i pomaga w zakupie tego agregatu, nie oznacza, że przez to pozwana miała środki finansowe na jego zakup.

Odnosząc się do pozwu o naruszenie umowy w związku z nie sporządzeniem planu likwidacji wierzytelności wymagalnych oraz przystąpienia do ich likwidowania Sąd Rejonowy uznał, że powódka, chcąc wykazać niezachowanie przez pozwaną należytej staranności w związku z realizacją § 2 ust. 2 i 4 umowy powinna wykazać, jak powinien ten plan likwidacji wyglądać i że można było go wykonać. Takiego dowodu powódka nie przeprowadziła. Sąd I instancji stwierdził, że trudno zarzucać pozwanej brak wykonania czegoś, czego kształtu Sąd nie jest w stanie wyprowadzić w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy. Powódka powinna przeprowadzić takie dowody, które dają podstawę dla Sądu do zrekonstruowania planu likwidacji wierzytelności, a następnie możliwość zarzutu wobec pozwanej, że takiego planu nie sporządziła, a było to możliwe w okresie pełnienia przez nią funkcji członka zarządu. Nie spełnia tego wymogu zarzucenie pozwanej, że nie sporządziła planu bliżej nie określonego. Wobec takiego ogólnego zarzutu w ocenie Sądu Rejonowego pozwana wykazała, że dochowała staranności w tym zakresie. Przedłożyła bowiem ugodę (k. 146-147), porozumienia (k. 148-153).

Odnosząc się do pozwu o naruszenie umowy w związku z jednostronną zmianą potwierdzenia przelewów, Sąd I instancji wskazał, że taka decyzja w pełni korespondowała z przepisem 201 §1 k.s.h. Sytuacja, w której członek zarządu (jedyne członek zarządu) nie może decydować samodzielnie o dokonywaniu płatności pozostaje zdaniem Sądu w sprzeczności z ww. przepisem. Członek zarządu ponosi odpowiedzialności względem spółki i osób trzecich, nie może więc być tak, że osoba zarządzająca spółką nie jest władna spółki reprezentować na zewnątrz, w tym dokonywać płatności. Jeżeli taki zapis wynikałby z treści umowy z dnia 1 października 2014 r., byłby on w ocenie Sądu Rejonowego nieważny z mocy prawa (art. 58 § 1 k.s.h.), nie jest bowiem dopuszczalne kształtowanie umowy z członkiem zarządu, której przedmiotem jest zarządzanie spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w taki sposób, że ten członek zarządu byłby jedynie figurantem w tej spółce, realizując tą umowę, zwłaszcza, że organem właścicielskim na gruncie niniejszej

sprawy nie jest powódka. Wobec właściciela czy też spółki pozwana nie mogłaby podnieść zarzutów z umowy łączącej ją z powódką. W ocenie Sądu Rejonowego zachowanie pozwanej nie tylko nie naruszało w tym zakresie umowy, ale w pełni wpisywało się w regulację art. 201 §1 k.s.h. Skoro pozwana była jedynym członkiem zarządu, to miała prawo i obowiązek prowadzić sprawy spółki i reprezentować ją na zewnątrz i było to prawo wyłączne – na mocy art. 201 § 1 k.s.h.

Sąd Rejonowy wskazał, że ustalił stan faktyczny na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, przesłuchania świadków oraz stron, którym dał wiarę, przy czym nie dotyczyło to kwestii ocennych. Oceny zachowania pozwanej wynikające z zeznań świadków i strony powodowej w ocenie Sądu Rejonowego nie mieściły się w kategorii ustaleń faktycznych, są to bowiem oceny zastrzeżone dla Sądu.

Niezależnie od powyższych rozważań Sąd Rejonowy zwrócił uwagę, że powódka nie wykazała, że wyznaczyła w porozumieniu z doradcą (pозwaną) termin na usunięcie stwierdzonych uchybień i nieprawidłowości (§ 7 ust. 2 umowy z dnia 1 października 2014 r.). Z załączonych do pozwu dokumentach wynikało, że termin na usunięcie powstałych zdaniami powódki uchybień został wyznaczony jednostronnie przez powódkę, co czyni niezasadnym naliczenie kar umownych. Możliwość ich naliczenia wynikała bowiem z obligatoryjnego wcześniejszego porozumienia co do terminu usunięcia uchybień. Dotyczyło to czterech powództw opartych o § 7 ust. 2 umowy (pkt III, V, VII i IX wyroku)

Uzasadniając rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd Rejonowy wskazał na przepis art. 98 § 1 k.p.c.

Powyższy wyrok zaskarżyła w całości strona powodowa, żądając jego zmiany przez uwzględnienie powództw we wszystkich połączonych sprawach i obciążenie pozwanej kosztami procesu za obie instancje, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Powódka sformułowała następujące zarzuty apelacyjne:

I. **Nierozpoznanie istoty sprawy** poprzez prowadzenie rozważań dotyczących zasad zarządzania spółką z ograniczoną odpowiedzialnością i ustalenie, że celem stron było zawarcie umowy zlecenia, na podstawie którego pozwana miała swobodnie zarządzać spółką, w tym nie wykonywać poleceń powódki jako zleceniodawcy oraz podejmować działania niekorzystne dla powódki i przez to całkowite pominięcie celu umowy wiążącej pozwaną i powódkę, podczas gdy:

a. cel umowy zlecenia pomiędzy powódką a pozwaną determinowany był obowiązkiem realizacji przez powódkę umowy operatorskiej pomiędzy Powiatem (...) i powódką,

b. osoby wskazywane przez powódkę do zarządu spółki Szpital (...) sp. z o.o. miały obowiązek realizacji umowy operatorskiej z dnia 28 stycznia 2017 r. zawartej przez powódkę z Powiatem (...) i obowiązek taki miała również pozwana - co Sąd wyraźnie ustalił w stanie faktycznym sprawy (tak str. 5 uzasadnienia);

c. cel umowy zlecenia pomiędzy powódką a pozwaną wbrew dowolnej ocenie Sądu nie dotyczył dowolnego zarządzania spółką, ale zobowiązywał pozwaną do ściśle określonego sposobu (...) sp. z o.o. tj. do takiego zarządzania spółką, które dochowywało wszelkich wymogów umowy zawartej pomiędzy powódką i Powiatem (...), zapewniało wykonanie obowiązków zawartych w tej umowie i wdrożenie ustalonych przez Zamawiającego i Powiat (...) programów restrukturyzacyjnych oraz pakietu socjalnego oraz które nie narażało powódki na żadne negatywne dla niej i dla trwałości umowy operatorskiej skutki, co Sąd ustalił w stanie faktycznym sprawy (tak str. 5 uzasadnienia) i co oznacza, że pozwana miała tak wykonywać umowę z powódką, aby Powiat (...) nie miał żadnych zastrzeżeń wobec powódki co do zarządzania Szpitalem, a zwłaszcza tak, aby Powiat (...) nie rozwiązał tej umowy, co oznacza, że Sąd I instancji nie ocenił również skutku, jaki wywołały działania pozwanej tj. rozwiązania przez Powiat (...) umowy z powódką m.in. na skutek zaniechań jak i działań pozwanej;

II. **Naruszenie następujących przepisów prawa procesowego mające wpływ na treść rozstrzygnięcia:**

1) art. 328 §1 k.p.c. poprzez brak należytego uzasadnienia wyroku, w tym wyjaśnienia motywów rozstrzygnięcia podstawy prawnej swoich ocen w zakresie:

a. wyjaśnienia, dlaczego Sąd uznaje, że wymóg zachowania przez pozwaną w tajemnicy kierowanego do niej przez powódkę żądania złożenia rezygnacji z funkcji członka zarządu narusza art. 201 §4 k.s.h. i w tym zakresie orzeczenie Sądu nie poddaje się kontroli;

b. wyjaśnienia, dlaczego Sąd uznaje, że umowy łączącej powódkę i pozwaną nie sposób oceniać, jak w przypadku innych szpitali grupy (...), bowiem nie ma tu tożsamości podmiotu zawierającego umowę z pozwaną i podmiotu będącego organem właścicielskim spółki, a w szczególności wskazania:

- jakie znaczenie dla oceny umowy powódki z pozwaną ma istnienie tożsamości podmiotu zawierającego umowę z pozwaną z podmiotem będącym organem właścicielskim spółki?

- czy w przypadku istnienia tej tożsamości nie trzeba uwzględnić czy został naruszony stosunek korporacyjny na linii członek zarządu - szpital?

- czy sąd I instancji uwzględnił to, że z mocy umowy z dnia 28 stycznia 2013r. pomiędzy Powiatem (...) i powódką to powódka uprawniona była do wskazania członków zarządu spółki?

co w istocie wyklucza kontrolę instancyjną, bo uniemożliwia badanie toku rozumowania Sądu I instancji w tych kwestiach,

2) art. 233 KPC poprzez:

a. nieustalenie w stanie faktycznym sprawy, że:

i. na gruncie umowy z dnia 28 stycznia 2013r. zawartej między powódką i Powiatem (...) zarząd spółki Szpital (...) sp. z o.o. powoływany był wyłącznie spośród osób wskazanych przez powódkę;

ii. organem uprawnionym do powołania zarządu była rada nadzorcza spółki Szpital (...) a nie Powiat (...);

(...). obowiązkiem powódki było doprowadzenie - w okresie 5 letniego Programu Restrukturyzacji i (...) spółki do stanu braku przeterminowanych wierzytelności wymagalnych;

iv. Powiat (...) mógł rozwiązać z powódką umowę w przypadkach opisanych w jej treści po uprzednim zastosowaniu procedury sanacyjnej opisanej w umowie;

v. powódka z mocy umowy z dnia 28 stycznia 2013r. zawartej z Powiatem (...) odpowiedzialna była za sytuację w spółce Szpital (...) sp. z o.o., podczas gdy okoliczności te mają podstawowe znaczenie dla sprawy bowiem, dopiero ich ustalenie pozwala ocenić relacje pomiędzy powódką i pozwaną w kontekście umowy zawartej przez powódkę z Powiatem (...) i uwzględnić to, że obowiązki wynikające z tej umowy z Powiatem (...), powódka miała realizować za pomocą wskazywanego przez siebie członka zarządu spółki Szpital (...) sp. z o.o., a pozwana miała realizować na mocy umowy zawartej z powódką;

vi. szczegółowych powodów rozwiązania przez Powiat (...) umowy z dnia 28 stycznia 2013r., a w tym nie ustalenia, że pierwszą przesłanką rozwiązania było m.in. żądanie pozwanej zmian na stanowisku prezesa zarządu spółki podczas gdy okoliczność ta ma podstawowe znaczenie dla sprawy bowiem, dopiero jej ustalenie pozwala ocenić skutki zachowania pozwanej dla powódki w tym konsekwencje ujawnienia przez pozwaną tajemnicy przedsiębiorstwa powódki tj. polecenia rezygnacji przez pozwaną z pełnionej funkcji;

vii. powódka rozszerzała ofertę medyczną poprzez udzielanie świadczeń zdrowotnych i rozliczanie ich z tzw. nadwykonań i w ten sposób dowodziła przed NFZ istnienia potrzeby udzielenia kontraktu na dane świadczenia

zdrowotne, podczas gdy okoliczność ta ma znaczenie w sprawie bowiem prezentuje sposób pozyskiwania kontraktu od NFZ w tym rozszerzania wielkości już istniejącego kontraktu;

viii. utworzenie pododdziału udarowego oznaczało w istocie inwestycję w istniejący w Spółce Szpital (...) oddział neurologiczny i odnowienie jego zasobów, bowiem świadczenia udarowe i tak były udzielane na oddziale neurologicznym jako tzw. świadczenia ratujące życie z zakresu neurologii;

ix. celem utworzenia pododdziału udarowego było uzyskanie kontraktu na te świadczenia i tak wykonywane przez Spółkę Szpital (...) tj. na świadczenia ratujące życie, które bez tego zabiegu de facto zmniejszały kontrakt oddziału neurologicznego bowiem polityką NFZ jest wypychanie przez świadczenia ratujące życie świadczeń planowych;

x. inwestycja w zakresie pododdziału udarowego była celowa i prowadziła do zwiększenia przychodów spółki, podczas gdy zeznania świadków A. S., E. B., A. Z. wyraźnie wyjaśniały tło gospodarcze i skuteczność metody powódki w kontaktach z NFZ, a nadto wskazywały na oczywistą zyskowość inwestycji, a nadto okoliczności te mają fundamentalne znaczenie dla sprawy bowiem pozwalają prawidłowo ocenić działanie powódki i uzasadniają nacisk, jaki kładła ona na utworzenie pododdziału udarowego w szpitalu tworząc racjonalny obraz całej inwestycji i brak ryzyka związanego z jej realizacją;

xi. procedura nadzorcza dotycząca przelewów polegała jedynie na wyrywkowej kontroli formalnej przelewów i nigdy nie wiązała się z nadpisywaniem decyzji pozwanej jako zarządu spółki podczas gdy zeznania świadków A. S., E. B., A. Z. wyraźnie wskazywały na jedynie formalną kontrolę przelewów i brak nadpisywania decyzji zarządu przez powódkę, a zdarzające się sytuacje nie podpisanych przelewów wynikały z braku spełnienia formalnych warunków po stronie Szpitala, a okoliczność ta ma znaczenie dla sprawy bowiem jej brak powoduje przyjęcie przez Sąd ustalenia odmiennego, jakoby powódka sprawowała pełną kontrolę przelewów i niemalże decydowała o tym komu i jak mają być realizowane płatności;

b. ustalenie, że:

i. spółka Szpital (...) sp. z o.o. zawierała ugody i porozumienia dotyczące zobowiązań Szpitala wobec swoich wierzycieli z uwagi na przedłożenie do akt ugody i porozumienia podczas gdy istotą sporu w ogóle nie było to, czy spółka zawierała ugody czy nie, ale to, że pozwana nie podjęła działań zmierzających do restrukturyzacji wierzytelności wymagalnych po tym jak otrzymała wezwanie powódki będące kopią wezwania Powiatu (...) do powódki, wskazane przez Sąd dwa dokumenty dotyczą okresu sprzed kierowanych do pozwanej ww. wezwań a nadto, przedłożenie tych dokumentów stanowi wyłącznie dowód na zaistnienie tych dwóch zdarzeń i w żadnej mierze nie uprawnia do generalnego wniosku o wykonywanie jakichkolwiek działań przez pozwaną mających na celu restrukturyzację wierzytelności wymagalnych w liczbie sięgającej kwoty 2 000 000 zł po dacie kierowanych do pozwanej wezwań, co oznacza, że Sąd naruszył zasady wnioskowań bowiem z wystąpienia dwóch zdarzeń sprzed daty wezwania pozwanej do działania, ustalił zasadę wskazującą, że pozwana po dacie wezwania podjęła działania i dochowała należytej staranności;

ii. procedura nadzorcza dotycząca przelewów polegała na uzyskaniu informacji dotyczących określonego przelewu, podczas gdy zeznania świadków A. S., E. B., A. Z. wyraźnie wskazywały na jedynie formalną kontrolę przelewów i brak nadpisywania decyzji zarządu przez powódkę, a zdarzające się sytuacje nie podpisanych przelewów wynikały z braku spełnienia formalnych warunków po stronie Szpitala;

II. *Naruszenie następujących przepisów prawa materialnego:*

Zarzuty wspólne do wszystkich spraw rozpoznanych wyrokiem:

1) Naruszenie art. 91 k.c. poprzez uznanie, że umowy łączącej powódkę z pozwaną nie sposób oceniać, jak w przypadku innych szpitali grupy (...) bowiem nie ma tu tożsamości podmiotu zawierającego umowę z pozwaną i podmiotu będącego organem właścicielskim spółki, podczas gdy:

a. Sąd I instancji nie wyjaśnia, jakie znaczenie dla oceny umowy łączącej powódkę z pozwaną ma istnienie tożsamości podmiotu zawierającego umowę z pozwaną i będącego organem właścicielskim spółki, w szczególności nie wskazał, dlaczego jest to ważne z punktu widzenia stanowiska Sądu przedstawionego w uzasadnieniu do zaskarżonego wyroku;

b. według umowy powódki z Powiatem (...) z dnia 28 stycznia 2013 r. powódka nabyła pod warunkiem zawieszającym prawo do 67% udziałów w spółce Szpital (...), uprawniona była do wskazania osoby pełniącej funkcję zarządu a warunkiem nabycia udziałów była prawidłowa realizacja umowy z 28 stycznia 2013 r. do czego - zgodnie z ustaleniami stanu faktycznego - zobowiązana została pozwana;

co daje oczywisty asumpt do traktowania przez Sąd I instancji warunkowo uprawnionej powódki, jak podmiot będący organem właścicielskim,

2) art. 65 k.c. poprzez wadliwą wykładnię umowy łączącej strony i ocenę, że powódka nie wykazała, że wyznaczyła w porozumieniu z doradcą - czyli pozwaną terminu na usunięcie stwierdzonych uchybień i nieprawidłowości, a możliwość naliczenia kar umownych wynikała z obligatoryjnego wcześniejszego porozumienia co do terminu usunięcia uchybień podczas gdy:

a. stanowisko Sądu prowadzi do niemożliwego do zaakceptowania wniosku, iż intencją Stron zamkniętą w tekście umowy było, aby powódka miała zawsze i bezwzględnie uzgodnić termin usunięcia uchybień z pozwaną nawet wtedy gdy, pozwana kwestionuje co do zasady istnienie uchybienia - zapis tego rodzaju byłby zapisem chybionym z punktu widzenia interesów powódki i w istocie zapisem martwym, wynik wykładni prowadzący do nieracjonalności tekstu umowy należy odrzucić jako wadliwy; rozsądnie działające strony nie tworzą nierozsądnych zapisów;

b. rzeczywistym zamiarem stron było takie ukształtowanie umowy, aby kary umowne należne były również wtedy, gdy pozwana odmawia co do zasady uznania danego zdarzenia za uchybienie i z tego powodu odmawia wspólnego ustalenia terminu jego usunięcia; jeżeli nie ma uchybienia do usunięcia, to nie ma ku czemu wyznaczać terminu;

c. Sąd I instancji nie dostrzega przy tym ustalonego przez siebie stanu faktycznego sprawy, z którego wynika iż pozwana stanowczo odmówiła zasadności wezwań I odmówiła współpracy z pozwaną, a takie zachowanie pozwanej musi być traktowane jako zwalniające powódkę od obowiązku uzgodnienia terminu usunięcia uchybień;

Zarzuty względem rozstrzygnięcia co do pkt. I wyroku

1) Naruszenie art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji poprzez uznanie, że wezwanie do złożenia rezygnacji nie należy do tajemnicy przedsiębiorstwa powódki, nie ma wartości gospodarczej, a przyjęcie odmiennej tezy naruszałoby art. 201 § 4 k.s.h. podczas gdy:

a. Sąd ewidentnie gubi istotę sprawy, bowiem powódka nie zaliczyła do tajemnicy przedsiębiorstwa i nie zastrzegła poufności i nie oczekiwała od pozwanej, aby ta nie poinformowała Powiatu (...) o swojej rezygnacji (a tak wskazuje Sąd na str. 15 uzasadnienia) byłoby to żądanie pozbawione racjonalności - wbrew ocenie Sądu powódka żądała zachowania poufności WEZWANIA do złożenia rezygnacji, które zaliczyła do swojej tajemnicy przedsiębiorstwa, które pozwana ujawniła naruszając zastrzeżenie powódki;

b. Sąd w ogóle nie wyjaśnia, dlaczego wymóg zachowania w tajemnicy przez pozwaną żądania złożenia przez nią rezygnacji narusza art. 201 §4 k.s.h. i w tym zakresie orzeczenie Sądu nie poddaje się kontroli;

c. wezwanie do złożenia rezygnacji stanowi informację z zakresu organizacji przedsiębiorstwa powódki, bowiem należy do sfery kadrowej powódki;

d. informacja o takim wezwaniu ma w niniejszej sprawie szczególnie dużą wartość gospodarczą, bowiem z uwagi na relacje z Powiatem (...) istotnym było z punktu widzenia interesów powódki, aby brak współpracy ze strony pozwanej zachować wewnątrz organizacji powódki; skutkiem działań pozwanej również w zakresie ujawniania tajemnicy przedsiębiorstwa powódki było rozwiązanie przez Powiat (...) umowy z powódką; niezależnie od powyższego

informacja o takim wezwaniu ma wartość gospodarczą bowiem jej uzyskanie skutkowało podkupieniem pozwanej przez Powiat (...) tj. zmniejszeniem zasobu kadrowego powódki i wejściem pozwanej w porozumienie z Powiatem (...) przeciwko powódce, a w finale do utworzenia - celem ominięcia wydanych przez sądy postanowień zabezpieczających - dedykowanego pozwanej, nie istniejącego wcześniej w strukturach spółki stanowiska dyrektorskiego.

e. powódka wyraźnie zastrzegła, że treść wezwania jest objęta jej tajemnicą przedsiębiorstwa, a Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 czerwca 2003 r. sygn. IV CKN 211/01 wprost stwierdził „Informacja staje się "tajemnicą", kiedy przedsiębiorca przejawia wolę zachowania jej jako niepoznawalnej dla osób trzecich.”.

f. wbrew ocenie Sądu informacja zawarta w wezwaniu do rezygnacji nie jest informacją pomiędzy pozwaną i organem właścicielskim co najmniej z następujących powodów:

i. rezygnacja z funkcji członka zarządu nie wymaga żadnego uzasadnienia, o czym przesądza wprost art. 202 § 4 k.s.h. i do złożenia takiej właśnie rezygnacji wzywała pozwaną powódka, co w sposób oczywisty nie mogło naruszyć art. 204 § 1 k.s.h. - a przyjęcie stanowiska Sądu I instancji oznacza, że każda pozbawiona uzasadnienia rezygnacja jest nieważna z racji naruszenia art. 204 § 1 k.s.h.;

ii. organ właścicielski istotnie ograniczył swoją rolę wpływania na skład zarządu spółki Szpital (...) sp. z o.o., bowiem zobowiązał się do powodowania, aby do zarządu spółki powoływane były osoby wskazywane przez powódkę, co w istocie uprawniało powódkę do wyłącznego decydowania o tym, kto będzie w zarządzie spółki Szpital (...) - dla tych celów to powódka wykonywała uprawnienia organu właścicielskiego;

(...). pozwana została prezesem zarządu tylko dlatego, że wskazała ją do tego powódka, stąd lojalność pozwanej powinna być skierowana w pierwszej kolejności wobec powódki, a dopiero w dalszej kolejności do spółki, a dalej do Powiatu (...);

co oznacza, że zgodnie z treścią wskazanego przepisu ujawnienie przez pozwaną informacji zawartych w wezwaniu do rezygnacji stanowiło naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa powódki.

2) Zarzuty względem rozstrzygnięcia co do pkt. III wyroku (udarowy)

1) Naruszenie art. 734 §1 k.c. w zw. z art. 737 k.c. w zw. z art. 750 k.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez uznanie, że pozwana nie naruszyła umowy odmawiając realizacji inwestycji w zakresie pododdziału udarowego, bowiem powódka nie udowodniła zasadności realizacji tej inwestycji oraz nie wykazała, że realizacja inwestycji była celowa i poprawiłaby sytuację szpitala, podczas gdy:

i. Sąd ustalił, że budowa pododdziału udarowego była jednym ze strategicznych projektów rozbudowy szpitala (tak uzasadnienie str. 13);

ii. Sąd ustalił, że plan rzeczowo-finansowy Szpital (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rok 2014r. zakładał utworzenie nowego pododdziału- udarowego. Jako okres inwestycji wskazano rok 2015r., a wartość inwestycji określono na kwotę 650.000 zł. W rozdziale 11 planu rzeczowo- finansowego wyszczególnione były inwestycje, które miały zostać wykonane w szpitalu w 2014r. Jedną z inwestycji miało być utworzenie pododdziału udarowego. Planowany koszt inwestycji w zakresie dostosowania pomieszczeń miał wnieść ok. 250.000 zł, a koszt zakupu sprzętu, aparatury medycznej, wyposażenia miał wynieść ok. 400.000 zł (tak uzasadnienie str. 8);

(...). Sąd ustalił, że w dniu 24 kwietnia 2015r. (...) - (...) Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny wydał opinię sanitarną, w której uzgodnił, pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych, projekt budowlany wewnętrznej przebudowy i adaptacji pomieszczeń w celu utworzenia oddziału neurologicznego wraz z pododdziałem rehabilitacji neurologicznej i pododdziałem udarowym na II piętrze budynku szpitala (tak uzasadnienie str. 11);

iv. Sąd pominął treść art. 737 k.c. i obowiązek pozwanej do działania zgodnie z wytycznymi i poleceniami powódki;

v. zeznania świadków i dokumenty (w tym Program (...) i Restrukturyzacji) potwierdzały i celowość i wzrost przychodów po zrealizowaniu inwestycji;

co oznacza sprzeczność oceny Sądu z ustaleniami stanu faktycznego.

Zarzuty względem rozstrzygnięcia co do pkt. V wyroku (agregat)

1) Naruszenie art. 734 §1 k.c. w zw. z art. 737 k.c. w zw. z art. 750 k.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez uznanie, że pozwana nie naruszyła umowy odmawiając zakupu agregatu z autostartem, bowiem zakup ten nie był przewidziany w planie rzeczowo-finansowym, a miał być zrealizowany z dotacji miasta G., a fakt wypowiedzenia przez Powiat (...) z powodu braku tego zakupu umowy powodce nie zmienia tej oceny podczas gdy:

i. Sąd wskazuje, że pozwana nie wykazała aby miasto G. przekazało spółce jakiegokolwiek środki na zakup agregatu - i tu Sąd i instancji popada w ewidentną sprzeczność, bowiem ocenia pozytywnie zachowanie pozwanej przez pryzmat okoliczności nie udowodnionej i nie ustalonej w stanie faktycznym;

ii. rozumowanie Sądu akceptujące odmowę zakupu z uwagi na brak planu rzeczowo-finansowego nie mieści się w ramach wnioskowań opartych na regułach logiki formalnej - bowiem prowadzi do wniosku, że o ile jakiegokolwiek urządzenie ulegnie awarii (w tym kluczowe dla bezpieczeństwa pacjentów), brak zapisu w planie rzeczowo-finansowym wykluczy jego natychmiastową naprawę lub zastąpienie; oczywistym jest, że zarząd spółki nie jest związany planem rzeczowo-finansowym, który sam tworzy i powinien dokonywać wydatków, które są w danej chwili potrzebne niezależnie od istnienia lub nie zapisów w takim planie,

(...). pozbawiona uzasadnienia i jako taka nie poddająca się kontroli instancyjnej jest ocena Sądu wykluczająca stawianie pozwanej zarzutów z umowy pomiędzy powódką i Powiatem (...), zwłaszcza w świetle tego, że:

1. jak sam to Sąd I instancji ustalił pozwana była zobowiązana do realizowania umowy z dnia 28 stycznia 2013r. zawartej przez powódkę i Powiat (...);

2. pozwana była osobą desygnowaną przez powódkę do faktycznej realizacji umowy pomiędzy powódka i Powiatem (...) z dnia 28 stycznia 2013r.

3. pozwana otrzymała od powódki instrukcje wykonania umowy zlecenia i w trybie art. 737 k.c. nie miała możliwości odmówić wykonania tych poleceń;

4. na skutek zachowania pozwanej i braku zakupu agregatu Powiat (...) rozwiązał umowę z powódką;

co oznacza, że pozwana pomimo wyraźnej odmowy realizacji polecenia powódki i Powiatu (...) i doprowadzenia w ten sposób do utraty przez powódkę umowy z Powiatem (...) tj. umowy której istnienia i trwałości miała bronić i którą miała wykonywać - nie ponosi żadnej odpowiedzialności za tą odmowę.

Zarzuty względem rozstrzygnięcia co do pkt. VII wyroku (pian likwidacji)

1) Naruszenie art. 734 §1 k.c. w zw. z art. 737 k.c. w zw. z art. 750 k.c. w zw. z art. 6 k.c. w zw. z art. 355 §2 k.c. poprzez uznanie, że powódka nie wykazała, jak powinien wyglądać plan likwidacji wierzytelności wymagalnych i że można go było wykonać, a pozwana przedłożyła ugody i porozumienie, podczas gdy Sąd I instancji w ramach stanu faktycznego sprawy ustalił, że „Plan wierzytelności poprawia płynność szpitala umożliwia dokonanie inwestycji, w tym zakupu agregatu prądotwórczego z autostartem.” - tak str. 12 uzasadnienia, „Plan likwidacji wierzytelności polega na zawarciu ugód z wierzycielami, a w konsekwencji spowodowanie, iż zobowiązania przeterminowane, na podstawie tych ugód, stają się terminowe.” -tak str. 13 uzasadnienia, co oznacza, że Sąd I instancji po raz kolejny popada w sprzeczność, bowiem ewidentnie ma wiedzę, czym jest i jak wygląda plan likwidacji wierzytelności, bo ustala wygląd tego planu w stanie faktycznym sprawy, co każe odrzucić ocenę tego Sądu według której Sąd jednak nie wie jak wygląda plan likwidacji wierzytelności (choć przed chwilą opisał, jak ma wyglądać). Sąd odwraca

regułę dowodu obciążając nim powódkę podczas gdy powódka jedynie zaprzecza staranności pozwanej. Istotnie zatem Sąd I instancji oczekuje w niniejszej sprawie na procesowe wykazanie przez powódkę stanu istnienia możliwości dochowania należytej staranności przez pozwaną. W rzeczy samej powódka ma dowodzić tego, że pozwana mogła/miała możliwość wykonać obowiązek tj. przygotować plan rozmów z wierzycielami o sposobach restrukturyzacji ich wierzytelności. Tymczasem twierdzenia powódki mają charakter zaprzeczenia i dotyczą aktów negatywnych, które nie podlegają dowodzeniu, a ciężar dowodu spoczywa na tym kto twierdzi, a nie kto zaprzecza. Jeżeli zatem pozwana twierdzi, że dochowała należytej staranności to ciężar udowodnienia tego faktu tj. faktu istnienia należytej staranności obciąża tylko pozwaną. Ocena Sądu jakoby przedłożenie ugody i porozumienia - sztuk 2 - dowodziło dochowania przez pozwaną należytej staranności w likwidowaniu wierzytelności wymagalnych w łącznej kwocie 2000 000 zł, niezależnie od innych zarzutów, stanowi obrazę art. 355 §2 k.c. Pozwana realizowała umowę z powódką jako przedsiębiorca stąd powinna być stosowana do oceny jej staranności miara ostrzejsza opisana w art. 355 §2 k.c. O ile pozwana dowodząc twierdzenia o dochowaniu należytej staranności w realizacji polecenia powódki przedkłada jedynie dwie ugody i to pochodzące sprzed daty wezwania i nie dowodzi podjęcia jakiejkolwiek aktywności w kwestii restrukturyzacji dalszych wierzytelności wymagalnych o wartości ok. 2 000 000 zł to dowodzi w ten sposób braku jakichkolwiek starań w pozostałym zakresie i istotnie potwierdza wszystkie twierdzenia pozwu. Sąd uchyla się od oceny tego, że beczynności pozwanej i brak stworzenia, a następnie wdrożenia planu likwidacji wierzytelności wymagalnych skutkowało - ustalonym przez Sąd wypowiedzeniem powódce umowy przez Powiat (...).

Zarzuty względem rozstrzygnięcia co do pkt. IX wyroku (rachunki bankowe)

1) Naruszenie art. 734 §1 k.c. w zw. z art. 737 k.c. w zw. z art. 750 k.c. w zw. z art. 6 k.c. poprzez uznanie, że jednostronna zmiana zasady potwierdzania przelewów nie stanowiła naruszenia wiążącej strony umowy i wpisywała się w regulację art. 201 §1 k.s.h., a pozwana miała prawo i obowiązek prowadzić sprawę spółki i reprezentować ją na zewnątrz podczas gdy powódka wydała pozwanej polecenie, a pozwana odmówiła jego realizacji - co stanowi oczywistą obrazę art. 737 k.c. - bowiem pozwana była zobowiązana przy realizacji umowy z powódką dochowywać lojalności powódce i realizować jej polecenia; to powódka odpowiadała całym swoim majątkiem za realizację umowy z dnia 28 stycznia 2013r. z Powiatem (...) i w tym za stan finansów spółki Szpital (...), w tym za zdławienie w okresie realizacji Programu Restrukturyzacji i (...) stanu przeterminowanych wierzytelności wymagalnych; pozwana została powołana do zarządu spółki Szpital (...) sp. z o.o. wyłącznie przez rekomendację powódki i z racji na uprzednie podpisanie umowy pomiędzy powódką i pozwaną; wprowadzone przez pozwaną reguły akceptacji rachunków bankowych oznaczały sprawowanie jedynie formalnej kontroli nad przepływem pieniędzy przez powódkę, a pozostawiały decyzje merytoryczne w rękach pozwanej jako jednoosobowego zarządu Szpitala; pojawiające się braki zatwierdzeń przelewów ze strony powódki nie wynikały z merytorycznego nadpisywania decyzji zarządu i ich zmiany przez powódkę, ale wyłącznie z przyczyn formalnych braku przedstawienia informacji przez pozwaną, nie ograniczały i nie wpływały na uprawnienie powódki jako zarządu spółki do reprezentacji na zewnątrz w tym dokonywania płatności - bowiem to wyłącznie zarząd decydował o tym: komu i w jakiej wysokości zapłacić; stanowią standard zarządcy bowiem funkcjonują we wszystkich spółkach zależnych od powódki; odpowiadają zwyczajom gospodarczym panującym w obrocie, bowiem zwyczajowo przelewy w spółkach prawa handlowego wymagają czynności wielu osób, a zatwierdzanie przelewów przez dwie lub więcej osób w tym nie będących członkami zarządu jest normalnym zjawiskiem gospodarczym - zapewniającym zwiększoną kontrolę nad poprawnością przelewów i zapobiegającą omyłkom - co oznacza, że pozwana z naruszeniem wymogów umowy z powódką i wbrew ustawowemu obowiązkowi realizacji poleceń zleceniodawcy odmówiła wykonania tego polecenia, pozbawiła powódkę wiedzy o (...) sp. z o.o., za którą to powódka była odpowiedzialna i w ten sposób przyczyniła się do rozwiązania umowy przez Powiat (...).

W uzasadnieniu skarżąca rozwinęła zarzuty apelacji.

Pozwana wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania odwoławczego, wskazując, iż wyrok Sądu I instancji jest prawidłowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się częściowo uzasadniona – w zakresie dotyczącym kar umownych za odmowę wszczęcia procedury przetargowej na zakup agregatu, odmowę sporządzenia planu likwidacji wierzytelności i odmowę przywrócenia sposobu dokonywania przelewów.

Sąd Okręgowy stwierdza, iż postępowanie dowodowe zostało przez Sąd Rejonowy przeprowadzone prawidłowo, a na podstawie zebranych dowodów Sąd ten w przeważającej części prawidłowo ustalił stan faktyczny. Sąd Okręgowy nie podziela wyłącznie tego ustalenia stanu faktycznego, które stwierdza, iż pozwana wstrzymała akceptację projektu dotyczącego otwarcia pododdziału udarowego, o czym niżej. Ustalenia Sądu Rejonowego nie są jednak pełne, będą one uzupełniane w ramach omawiania kolejnych połączonych spraw. Prawidłowa jest kwalifikacja umowy stron, dokonana przez Sąd Rejonowy, a stwierdzająca, że jest to umowa o świadczenie usług, o jakiej mowa w art. 750 k.c. i do której stosuje się przepisy o zleceniu. Natomiast Sąd Okręgowy nie podziela tej części rozważań prawnych Sądu Rejonowego, które dotyczą interpretacji umowy stron w świetle przepisów kodeksu spółek handlowych oraz rozkładu ciężaru dowodu.

W pierwszej kolejności należy jednak odnieść się do zarzutów, zmierzających do uchylenia zaskarżonego orzeczenia. Nie jest uzasadniony zarzut, że Sąd I instancji nie rozpoznał istoty sprawy. Zgodnie z poglądami judykatury wadliwość ta polega na pominięciu w rozumowaniu sądu okoliczności, które stanowiłyby o zasadności, względnie bezzasadności roszczeń powoda przedstawionych pod osąd w sprawie. Dotyczy to niedokonania ustaleń faktycznych sprawy, co do faktów leżących w zakresie materialno-prawnych podstaw objętych postępowaniem lub zaniechania oceny prawnej w zakresie istotnym do stwierdzenia, czy podnoszone przez stronę powodową, w kontekście zarzutów pozwanego, roszczenia są lub nie są zasadne w świetle obowiązujących przepisów prawa. Nierozpoznanie istoty sprawy odnosi się zatem do roszczenia będącego podstawą powództwa i zachodzi gdy sąd pierwszej instancji nie orzekł w ogóle merytorycznie o zgłoszonych żądaniach stron, zaniechał zbadania materialnej podstawy żądania pozwu albo pominął merytoryczne zarzuty pozwanego lub nie przeprowadził w odniesieniu do nich prawidłowo zgłoszonych wniosków dowodowych (tak Sąd Najwyższy m.in. w wyrokach: z 23 września 1998 r., II CKN 897/97, Jurysta 1999, nr 4 s. 32, z 12 września 2002 r., IV CKN 1298/00, LEX 80271, z 13 stycznia 2010 r., II CSK 239/09). W niniejszej sprawie sytuacja taka nie zachodzi – Sąd Rejonowy przeanalizował zarówno żądanie pozwu, jak i argumenty podniesione przez pozwaną, a zmierzające do oddalenia powództwa. Fakt, iż powódka nie zgadza się z efektami tej analizy, nie jest równoznaczny z nierozpoznanie istoty sprawy.

Nie zostały także naruszone reguły sporządzania uzasadnienia, wyrażone w art. 328 § 2 k.p.c. Zarzut naruszenia tego przepisu jest zasadny jedynie wówczas, gdy treść uzasadnienia uniemożliwia kontrolę instancyjną orzeczenia. Taka sytuacja w niniejszej sprawie nie występuje – w uzasadnieniu wyroku Sądu I instancji wskazano stanowiska stron, ustalono stan faktyczny, wskazano dowody, a także podstawę prawną roszczenia.

Zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. (jak można się domyślić z rozwinięcia tego zarzutu, chodzi o § 1 tego przepisu, także dlatego, że żadna ze stron nie odmówiła przedstawienia dokumentu) jest o tyle zasadny, że istotnie w stanie faktycznym Sąd Rejonowy pominął znaczną część umowy operatorskiej, której postanowienia są istotne dla interpretacji umowy stron. W tym zakresie Sąd Okręgowy uzupełnia te ustalenia, stwierdzając, że w § 2 umowy operatorskiej Powiat zobowiązał się sprzedać Operatorowi 67% udziałów spółki Szpital (...), po spełnieniu przez Operatora warunków określonych w § 4, a w § 3 wskazano, że w okresie obowiązywania umowy spółką zarządzać będzie Operator, w związku z czym Powiat zobowiązuje się m. in. powołać na członka Rady Nadzorczej jedną osobę wskazaną przez Operatora oraz powołać jako Prezesa osobę wskazaną przez Operatora. § 4 zawierał wyliczenie zobowiązań operatora – m. in. miał on podnosić jakość usług medycznych, rozszerzać zakres realizowanych przez spółkę świadczeń zdrowotnych, zwłaszcza w zakresie objętym Programem Restrukturyzacji i (...), zapewnić dokonywanie przez spółkę zakupu nowoczesnego sprzętu medycznego, podejmować działania zmierzające do zwiększenia przychodów spółki, wdrożyć Program Restrukturyzacji i (...). Operator miał składać Powiatowi informacje o bieżącej sytuacji finansowej spółki. W § 6 wskazano, że Powiat będzie uprawniony do wypowiedzenia umowy w razie niewywiązywania się przez Operatora ze zobowiązań określonych w umowie, w tym w razie braku poprawy stanu finansowego spółki. Zarzut nieustalenia, iż procedura nadzorcza była wyrywkowa i nie wiązała się „z

nadpisywaniem” decyzji pozwanej jest niezrozumiały, prawdopodobnie chodzi o to, że powódka nie ingerowała w to, komu szpital ma przelać pieniądze i nie blokowała decyzji pozwanej w tym zakresie. Takie ustalenie istotnie winno się w stanie faktycznym znaleźć – zeznania A. S., E. B. i A. Z. wskazują, że zatwierdzanie przelewu przez pracowników powódki miało charakter jedynie formalny, zmierzało wyłącznie do ustalenia, za co płatność następuje. Z materiału dowodowego wynika wyłącznie jedna sytuacja, w której przelew na skutek braku podpisu nie doszedł do skutku, brak natomiast dowodów na to, by było to celowe działanie powódki, zmierzające do dyskredytowania decyzji pozwanej.

Pozostałe fakty, których nieustalenie zarzuca Sądowi I instancji powódka, nie mają większego znaczenia dla rozstrzygnięcia, co zostanie omówione przy każdej karze umownej z osobna. Z kolei ustalenie, że szpital zawierał ugody, jest prawidłowe, wobec czego zarzut naruszenia art. 233 §1 k.p.c. jest chybiony, co nie oznacza, że Sąd Rejonowy wyprowadził z tego faktu prawidłowego wnioski (o czym niżej).

Zasadne są natomiast zarzuty naruszenia prawa materialnego, przede wszystkim dotyczące interpretacji umowy stron oraz rozkładu ciężaru dowodu.

Sąd Okręgowy całkowicie odmiennie od Sądu Rejonowego ocenia prawa i obowiązki pozwanej, wynikające z umowy zlecenia. Dokonując interpretacji umowy, należało wziąć pod uwagę dyrektywy wyrażone w art. 65 § 1 i 2 k.c. Przepisy te stanowią, że oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje (§ 1); w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu (§ 2).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęta została w oparciu o art. 65 k.c. tzw. kombinowana metoda wykładni (uchwała Sądu Najwyższego z 29.06.1995, III CZP 66/95, OSNC 1999/12/168; wyrok z 21.11.1997, I CKN 825/97, OSNC 1999/5/81, wyrok z 20.05.2004, II CK 354/03, OSNC 2005/5/91, wyrok z 8.10.2004, V CK 670/03, OSNC 2005/9/162, wyrok z 29.01.2002r., sygn. V CKN 679/00, LEX nr 54342). Metoda ta przyznaje w przypadku oświadczeń woli składanych innej osobie pierwszeństwo temu znaczeniu oświadczenia, które rzeczywiście nadawały mu obie strony w chwili jego złożenia (subiektywny wzorzec wykładni), wyprowadzając pierwszeństwo to z art. 65 § 2 k.c., zgodnie z którym w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron, aniżeli opierać się na ich dosłownym brzmieniu.

Gdy się zaś okaże, że strony nie porozumiały się co do treści złożonego oświadczenia woli, za prawnie wiążące należy uznać jego znaczenie ustalone według obiektywnego wzorca wykładni. Przyczyna powyższego rozstrzygnięcia - potrzeba ochrony adresata - przemawia za tym, aby było to znaczenie, które jest dostępne dla adresata przy założeniu, jak się określa w piśmiennictwie, starannych z jego strony zabiegów interpretacyjnych, tylko bowiem zaufanie adresata do znaczenia będącego wynikiem jego starannych zabiegów interpretacyjnych zasługuje na ochronę. Potwierdza to zawarty w art. 65 § 1 k.c. nakaz tłumaczenia oświadczenia woli tak, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których zostało złożone, zasady współżycia społecznego i ustalone zwyczaje. Ustalając powyższe znaczenie oświadczenia woli wyrażonego za pomocą słów należy wyjść od jego sensu wynikającego z reguł językowych. Trzeba przy tym mieć na względzie jednak nie tylko interpretowany zwrot, ale i jego kontekst, czyli pozostałe elementy wypowiedzi, której jest on składnikiem. W związku z tym nie można przyjąć takiego znaczenia interpretowanego zwrotu, który pozostawałby w sprzeczności z pozostałymi składnikami wypowiedzi, kłóciłoby się to bowiem z założeniem o racjonalnym działaniu uczestników obrotu prawnego, na którym zasadza się funkcja oświadczenia woli jako regulatora stosunków cywilnoprawnych (tak: uzasadnienie wyroku SN z 8.10.2004, V CK 670/03, OSNC 2005/9/162).

W przypadku wykładni umów nie należy poprzestawać jedynie na ich treści wyrażonej w dokumencie, ale trzeba również uwzględnić tzw. kontekst sytuacyjny, czyli np. przyczyny zawarcia umowy, jak strony wykonywały umowę oraz jaki był jej cel. Cel umowy to taki stan rzeczy, który ma być zrealizowany w następstwie wykonania uprawnień i obowiązków wynikających z dokonanej czynności prawnej. Należy przyjmować, że strony zawierające umowę działają racjonalnie, a więc przyjmują na siebie tylko takie zobowiązania, które są niezbędne do osiągnięcia ich celów i dążą do uzyskania takich praw, które najpełniej pozwolą te cele zrealizować. W konsekwencji, jeżeli jedna strona miała

określony cel w danej umowie (lub chociażby w zastrzeżeniu danego postanowienia), a druga o tym wiedziała, to cel tej strony będzie rozstrzygający przy wykładni treści tej umowy (postanowienia umownego).

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy interpretując umowę pomiędzy powódką a pozwaną całkowicie pominął kontekst, w jakim została ona zawarta, to mianowicie, iż pozwana została wybrana przez powódkę do realizacji umowy operatorskiej. Z umowy operatorskiej wynikał dla powódki szereg obowiązków, które pozwana, zawierając umowę zlecenia, zobowiązała się realizować. Sąd Rejonowy te okoliczności zmarginalizował, uwypuklając przepisy Kodeksu spółek handlowych, dotyczące sposobu zarządzania spółką z organiczną odpowiedzialnością. Taka optyka doprowadziła do – nietrafnego w ocenie Sądu Okręgowego – wniosku, iż umowa zlecenia, tam, gdzie nakłada na pozwaną obowiązek realizowania wskazówek powódki, jest nieważna na podstawie art. 58 § 1 k.c., jako wykraczająca poza zakreślone przepisem art. 353¹ k.c. ramy swobody umów.

Nie można zgodzić się z tymi wnioskami Sądu Rejonowego, które wyprowadzane są z faktu, iż to Powiat (...), a nie powódka, jest właścicielem spółki. Umowa operatorska powierzyła zarządzanie spółką pozwanej, zatem na mocy tej umowy właściciel znaczną część swoich uprawnień oddał w ręce powódki, podejmując szereg zobowiązań, które miały temu celowi służyć, m. in. zobowiązanie do tego, aby na członka zarządu powoływać wyłącznie osobę wskazaną przez powódkę. Eksponowanie w tej sytuacji uprawnień właścicielskich Powiatu nie jest trafne, gdyż pomija owe wzajemne zobowiązania, wynikające z umowy operatorskiej. Sąd Rejonowy nie przedstawił też klarownego wyводу, dlaczego uznaje, iż sposób pełnienia przez pozwaną funkcji członka zarządu ma być wyznaczany wyłącznie przez przepisy Kodeksu spółek handlowych, a nie także przez umowę zlecenia. W ocenie Sądu Okręgowego nałożone na pozwaną obowiązki czy ograniczenia nie mogą być interpretowane jako pozbawienie pozwanej prawa reprezentacji spółki. Oczywiście jest, że w świetle art. 201 k.s.h. spółkę reprezentuje zarząd, a stosownie do art. 204 § 2 k.s.h. prawa członka zarządu do reprezentowania spółki nie można ograniczyć ze skutkiem prawnym wobec osób trzecich. Niemniej jednak członkowie zarządu nie sprawują swojej funkcji w sposób nieograniczony – stosownie do art. 207 k.s.h. wobec spółki członkowie zarządu podlegają ograniczeniom ustanowionym w niniejszym dziale, w umowie spółki oraz, jeżeli umowa spółki nie stanowi inaczej, w uchwałach wspólników. Nie można z treści art. 201 § 1 czy 204 § 2 k.s.h. wyprowadzać wniosku o nieważności postanowień ograniczających członków zarządu w ich działaniach. Takie ograniczenia pozostaną bezskuteczne w stosunkach zewnętrznych, ale ich naruszenie będzie skutkowało odpowiedzialnością członka zarządu wobec spółki. Skoro zaś w niniejszej sprawie właściciel przekazał zarząd spółką powódce, to pośrednio przekazał też spółce prawo do wydawania poleceń czy wskazówek, mających prowadzić do osiągnięcia celu wskazanego w umowie. Taka konstrukcja czyni zbędnym odwoływanie się do przepisu art. 91 k.c., który stanowi, że warunkowo uprawniony może wykonywać wszelkie czynności zmierzające do zachowania jego prawa.

Oceniając sposób postępowania pozwanej nie można pomijać tego, że pozwana nie znalazła się na stanowisku prezesa dlatego, że wybrał ją właściciel spółki, lecz dlatego, że wybrała ją powódka – do tego, aby realizować swój, a nie pozwanej pomysł na restrukturyzację szpitala, za co ponosiła odpowiedzialność wobec Powiatu, zaś pozwana była tego świadoma zawierając umowę. Tym samym nie można pozwanej przyznać nieograniczonego prawa sprzeciwiania się decyzjom powódki. Akcentowany przez Sąd Rejonowy fakt ponoszenia przez członka zarządu odpowiedzialności za sposób zarządzania spółką jest oczywiście kwestią istotną w tym znaczeniu, że wskazówki czy polecenie powódki nie powinny przekraczać takiej granicy, za którą rozpoczynałaby się odpowiedzialność pozwanej – czy to karna, czy cywilna. Tu jednak pojawia się kwestia ewidentnego naruszenia przez Sąd Rejonowy treści art. 6 k.c. w zw. z art. 471 k.c. Skoro to dłużnik obowiązany jest wykazywać, iż niewykonanie, czy nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które nie odpowiada, to w niniejszej sprawie oznacza to, iż to pozwana winna wykazywać, że odmawiając wykonywania konkretnych poleceń, a więc w sposób oczywisty łamiąc umowę, była do tego uprawniona właśnie dlatego, że wykonanie poleceń było albo niemożliwe (np. z powodów finansowych) albo groziłoby pozwanej wspomnianą odpowiedzialnością. Biorąc zaś pod uwagę, że pozwana została członkiem zarządu z woli powódki, obowiązki pozwanej winny iść nawet dalej – skoro uważała ona, że polecenia, które wydaje jej powódka, doprowadzą do skutków niekorzystnych dla spółki, to realizując przede wszystkim obowiązek lojalności wobec zleceniodawcy winna była sama zrezygnować z pełnionej funkcji.

Powyższe uwagi mają charakter ogólny i odnoszą się do wszystkich roszczeń, zgłoszonych przez stronę powodową.

Apelacja w części dotyczącej kary umownej za ujawnienie tajemnicy przedsiębiorstwa została uznana za niezasadną, gdyż Sąd Okręgowy nie podzielił przekonania powódki, że informacja przekazana przez pozwaną Powiatowi (...) miała samoistną wartość gospodarczą i że to jej przekazanie przyczyniło się do zerwania umowy operatorskiej. Tym samym nie jest zasadny zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisu art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Z przepisu tego wynika, że ochrona dotyczy tylko takich poufnych informacji, które posiadają wartość gospodarczą. Nie można tu przyjąć jednolitej miary, wprowadzając np. pewne minimum ujęte wartościowo. Każde naruszenie cudzej poufnej informacji, która wpływa na wartość przedsiębiorstwa w obrocie gospodarczym lub której naruszenie powoduje wymierną szkodę dla danego przedsiębiorcy, stanowi czyn nieuczciwej konkurencji. W orzecznictwie wskazuje się jednak, że wartość gospodarcza określonej informacji poufnej przejawia się co do zasady w możliwości wykorzystania tej informacji w walce konkurencyjnej. Chodzi więc o wykazanie, że dana informacja dotyczy działalności gospodarczej określonego przedsiębiorcy i może być wykorzystana w walce konkurencyjnej. Informacje składające się na tajemnice przedsiębiorstwa muszą posiadać pewną wartość ekonomiczną tzn. ich wykorzystanie przez innego przedsiębiorcę, zaoszczędza mu wydatków lub przysparza mu więcej zysków. Wartość gospodarcza informacji musi mieć wymiar obiektywny, a zatem samo przekonanie przedsiębiorcy o wartości posiadanych przez niego informacji jest niewystarczające (tak m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia z dnia 11 września 2014 r., sygn. akt II PK 49/14). W niniejszej sprawie powódka argumentowała, że starała się zataić przed Powiatem brak dobrej współpracy pomiędzy powódką a pozwaną oraz że ujawnienie informacji przez pozwaną skutkowało „podkupieniem” pozwanej przez Powiat, który zatrudnił ją bezpośrednio. Jednak z materiału dowodowego wynika, że powódka sama skierowała do Powiatu prośbę o odwołanie powódki, zatem Powiat miał wiedzę, że współpraca stron nie układa się, niezależnie od tego, że pozwana przekazała Powiatowi informację o wezwaniu do rezygnacji. Późniejszej „podkupienie” pozwanej mogło być tak samo wynikiem prośby, skierowanej do Powiatu przez powódkę, jak i wynikiem ujawnienia przez pozwaną Powiatowi wezwania do rezygnacji. W tej sytuacji bezprzedmiotowe jest odnoszenie się do wywodów powódki co do tego, iż rezygnacja z funkcji może nastąpić bez podania przyczyn – niezależnie bowiem od tego, iż powódka wezwała do rezygnacji pozwaną, w porównywalnym czasie wystosowała do Powiatu prośbę o odwołanie pozwanej, wobec czego wola zakończenia współpracy pomiędzy powódką a pozwaną nie stanowiła dla Powiatu (...) żadnej tajemnicy. Nie jest też prawdą, iżby wyłącznie wola zakończenia tej współpracy stanowiła dla Powiatu (po jej ujawnieniu) impuls do rozwiązania umowy operatorskiej. Z wypowiedzenia, ale także korespondencji, która poprzedziła wypowiedzenie, płynie wniosek, że wola zmiany prezesa spółki była tylko jednym z wielu, i wcale nie najważniejszym czynnikiem wypowiedzenia umowy. Powiat wskazywał bowiem na brak zakupów nowoczesnego sprzętu, poziom zadłużenia szpitala, zwolnienia pracowników, pobieranie nienależnych kwot za usługi itp.

Kolejna naliczona przez powódkę kara dotyczyła wstrzymania realizacji inwestycji utworzenia pododdziału udarowego. W tym zakresie ustalenia Sądu Rejonowego są niepełne i Sąd Okręgowy uzupełnia je następująco: W dniu 22.12.2014 r. został do (...) złożony wniosek wraz z projektem technologicznym Oddziału Neurologicznego (...) wraz z P. Udarowym. Pismem z 13 stycznia 2015 r. (...) odmówił uzgodnienia tego projektu, wskazując uwagi. Wniosek został uzupełniony 2 marca 2014 r., a opinia (...) została wydana 13.03.2015 r. Ponadto w dniu 23.03.2015 r. został złożony wniosek wraz z projektem budowlanym, do którego uwagi (...) zgłosił pismem z 1.04.2015 r. Wniosek został uzupełniony 13.04.2015 r., a opinię wydano 24.04.2015 r. (dowód: pisma i decyzje (...) k. 123-132). M. z 25.02.2015 r. Ł. T. (1) wskazał na brak zatwierdzenia zmian w projekcie przez pozwaną, mailem z 27.02.2015 r. pozwana wskazała, że zmiany zatwierdziła, projektantka miała dostarczyć je do WIS i obecnie trwa oczekiwanie na zatwierdzenie projektu (maile k. 37,37v w aktach XI GC 1135/15) . Jeśli zatem w dniu 2.03.2014 r., jak wynika z opinii (...), wniosek został uzupełniony, to znaczy, że odpowiedź pozwanej w mailu była prawdziwa – musiała do tego czasu zaakceptować zmiany i przekazać je projektantce, a ta Inspektorowi Sanitarnemu. Pismo, które wzywa pozwaną do usunięcia uchybienia, polegającego na wstrzymaniu inwestycji polegającej na utworzeniu pododdziału udarowego, wystosowano więc już w czasie, gdy pozwana żadnych prac nie blokowała. Także Ł. T. w swoich zeznaniach wskazał, że ewentualne blokowanie dotyczyło stycznia 2015 r. Skoro zatem powódka wezwała pozwaną do usunięcia nieistniejącego uchybienia, to kara związana z tym naruszeniem umowy została naliczona niezasadnie. W tej sytuacji za pozbawione znaczenia dla rozstrzygnięcia należy uznać ustalenia, dotyczące możliwości czy potrzeb utworzenia

pododdziału udarowego, sposobów finansowania tej inwestycji i jej powiązania z decyzjami NFZ, czy też czasu, w którym otwarcie tego oddziału lub rozpoczęcie budowy miały nastąpić wg załączników do umowy operatorskiej. Dodać trzeba, że pozwanej nie sposób zarzucić opóźnień w realizacji całego tego przedsięwzięcia, skoro prezesem spółki została dopiero w październiku 2014 r., a inwestycja była dopiero na etapie projektowania. Wobec tego apelacja powódki także i co do tej kary podlegała oddaleniu.

Za uzasadnione natomiast uznał Sąd Okręgowy żądanie zapłaty pozostałych 3 kar umownych, uznając trafność zarzutów apelacji w tym zakresie.

Jeśli idzie o odmowę rozpoczęcia procedury przetargowej na agregat prądotwórczy, to odmowa ta jest oczywista, wynika w sposób nie budzący wątpliwości z korespondencji mailowej, w której pozwana wprost wskazała, by do czasu zaopiniowania kwestii zakupu tego agregatu przez Radę Nadzorczą zaprzestać korespondencji do niej na ten temat (k. 41 w aktach XI GC 1315/15). M. ten poprzedzony był szeregiem wezwań do pozwanej, aby podpisała dokumenty potrzebne do ogłoszenia przetargu, pozwana wyraźnie i kategorycznie odmówiła. Powstaje zatem pytanie, czy słusznie Sąd Rejonowy uznał, że odmowa ta była uzasadniona. Jak już wyżej wskazano, obowiązek wykazania, że naruszenie umowy jest niezawinione, spoczywa na dłużniku, w tym wypadku – na pozwanej. W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do stwierdzenia, iż pozwana uczyniła słusznie z punktu widzenia interesów tak zarządzanego przez siebie szpitala, jak i powódki, na którą umowa operatorska nakładała m. in. obowiązek zakupu nowoczesnego sprzętu. Ocena zeznań przedstawicieli Powiatu (M. D. i W. S.), którzy zdają się zdejmować z pozwanej odpowiedzialność za odmowę zakupu agregatu, nie może być dokonana z pominięciem faktu, że Powiat zatrudnił pozwaną mimo tego, iż to jej bierny opór skutkował przynajmniej w części zarzutami Powiatu pod adresem pozwanej (np. co do braku planu likwidacji wierzytelności, co do braku zakupu agregatu – vide pismo z 30.01.2015 r. k. 182). Ponadto zeznania te są ewidentnie sprzeczne z treścią pisma Powiatu z 30.01.2015 r., w którym jako przykład nierealizowania przez powódkę zakupów nowoczesnego sprzętu wskazano m. in. brak agregatu z autostartem. M. D. zeznał też, że agregat już na przełomie 2014 r. i 2015 r. był stary i miał ograniczoną sprawność, a oczywistym jest, że jego działanie to kwestia bezpieczeństwa pacjentów. W tej sytuacji próba zwolnienia pozwanej z odpowiedzialności w związku z tym, że Powiat starał się uzyskać środki od wojewody na zakup agregatu (środków tych ostatecznie do dnia składania zeznań przez przedstawicieli Powiatu nie uzyskano i agregat nie został wymieniony) musi być uznana za nieporozumienie, zwłaszcza, gdy jedną z opcji finansowania tego zakupu miał być leasing operacyjny, a więc rozwiązanie nie generujące potrzeby wydatkowania od razu znacznych środków (wynika to z zeznań A. S. k. 210 i z maila k. 44 w aktach XI GC 1315/15). Pozwana przez całe postępowanie nie wyjaśniła, dlaczego także w tej opcji zakup agregatu miałyby być dla szpitala niekorzystny, co zwalnia z rozważań dotyczących tego, jaka była kondycja finansowa szpitala i czy pozwalała ona na zakup agregatu za gotówkę. Pozwana wskazywała też, że przyczyną, dla której nie można było zakupić agregatu, był brak planu rzeczowo-finansowego. Pozwana nie wyjaśniła jednak, dlaczego takiego planu nie sporządziła, a niezależnie od tego podkreślenia wymaga, że od pozwanej nie żądano natychmiastowego zakupu agregatu, lecz podpisania dokumentów umożliwiających ogłoszenie przetargu na agregat. Oczywistym jest, że sama procedura przetargowa trwałaby jakiś czas, co pozwalałoby stworzyć plan rzeczowo-finansowy, przewidujący taki zakup. Wobec braku wyjaśnienia przez pozwaną tych okoliczności odmowa podpisania dokumentów na przetarg jawi się jako zawiniona i uprawniająca powódkę do zażądania usunięcia uchybienia w wykonaniu umowy. Tu pojawia się kolejna kwestia związana z interpretacją umowy. Pozwana podniosła bowiem, a Sąd Rejonowy podzielił ten pogląd, że naliczenie kary umownej nie było w świetle umowy możliwe, jeśli termin do usunięcia uchybień nie został uzgodniony przez strony. Istotnie literalne brzmienie umowy mogłoby do takich wniosków prowadzić, skoro § 7 ust 2 przewiduje, że w przypadku nienależytego wykonania umowy przez doradcę zamawiający wyznaczy w porozumieniu z doradcą termin usunięcia stwierdzonych uchybień. W ocenie Sądu Okręgowego w sytuacji, w której oczywiste jest, że pozwana odmawia wykonania konkretnych poleceń powódki (a tak było w przypadku podpisania dokumentów przetargowych na zakup agregatu) próba uzgodnienia terminu była niecelowa – pozwana była wzywana do podpisania dokumentów już w lutym 2015 r. i kategorycznie się temu sprzeciwiała. Przy literalnym rozumieniu analizowanego zapisu byłby on martwy, nie można bowiem osiągnąć porozumienia z kimś, kto zdecydowanie odmawia współpracy. W ocenie Sądu Okręgowego zapis o konieczności uzgodnienia terminu zamieszczono w umowie, bo jej autorzy zakładali zgodną i

lojalną współpracę stron, po to, by pomóc stronom wypracować termin usunięcia uchybień możliwy do dotrzymania. W sytuacji otwartego konfliktu i kategorycznej odmowy próba uzgadniania terminu, jako skazana na niepowodzenie, mogła być przez powódkę pominięta. Biorąc zaś pod uwagę, że w sprawie chodziło o podpisanie dokumentów, termin 3 dniowy nie może być uznany za nieodpowiedni.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy uznał, że kara za odmowę podpisania dokumentacji przetargowej została rzez powódkę naliczona zasadnie.

Kolejna kara dotyczyła odmowy sporządzenia przez pozwaną planu likwidacji wierzytelności. Niewątpliwie korespondencja mailowa zawarta w aktach sprawy XI GC 1160/15 na k. 36-38 wskazuje, iż pozwana od 16 lutego 2015 r. była proszona o przygotowanie takiego planu. W odpowiedziach na te wezwania pozwana nie wskazywała, że nie wie, jaki dokument ma przygotować, lecz twierdziła, że taki plan przygotowuje. Oznacza to, że nietrafne są wywody Sądu Rejonowego co do tego, iż nie można oczekiwać od pozwanej wykonania czegoś, co ma niesprecyzowany kształt. Dla pozwanej było jasne, czego się od niej oczekuje i na żadnym etapie nie poprosiła o doprecyzowanie polecenia. Przyczyny, dla których pozwana ostatecznie nie sporządziła tego planu, nie zostały w sposób przekonujący przedstawione. Pozwana powoływała się na to, że przy wysokości zobowiązań ok. 2,1 mln zł nie mogła w krótkim okresie zlikwidować wszystkich wierzytelności. Jednak od pozwanej nie oczekiwano, iż w ciągu tygodnia czy miesiąca zlikwiduje wszelkie wierzytelności, ale że w tym czasie sporządzi plan, wskazujący, jakie szpital ma zobowiązania, w jakim czasie planuje je płacić i z jakimi wierzycielami będzie rozmawiać w sprawie odroczenia terminów płatności czy rozłożenia należności na raty. Rację ma strona powodowa, że ustalenia Sądu Rejonowego co do tego, iż szpital pod koniec roku 2014 r. zawarł dwie ugody nie przesądzają o wykonywaniu przez pozwaną jej obowiązków z należytą starannością. Pozwana była wezwana do przedstawienia planu likwidacji wierzytelności w lutym 2015 r. i obowiązku tego bezspornie nie wykonała. Ostatni mail przedstawiony w tej sprawie, to mail, w którym pozwana wskazuje, że jest w trakcie przygotowywania planu, jednak pracownicy powódki utrudniają jej realizację działań zmierzających do ukończenia planu. Utrudnianie to polegać miało, wg treści maila, m. in. na blokowaniu przelewów. Jednakże Sąd Okręgowy nie widzi związku pomiędzy ewentualnym zablokowaniem przelewu (o ile do takiej sytuacji by doszło), a przedstawieniem zestawienia przeterminowanych zobowiązań wraz z planem spłat tych zobowiązań. Ewentualna blokada przelewu byłaby usprawiedliwieniem braku realizacji przedstawionego planu, ale nie braku przedstawienia samego planu. Wobec tego, że pozwana nie przedstawiła planu ani w okresie wezwań mailowych (koniec lutego i początek marca 2015 r.), ani też po pisemnym wezwaniu jej do przedstawienia tego planu, naliczenie przez powódkę kary umownej jest uzasadnione. Także i w tym wypadku uzgadnianie z pozwaną terminu nie miało sensu, skoro pozwana była przez niemal miesiąc proszona o przygotowanie planu i przez cały ten czas zapewniała, że plan przygotowuje, by ostatecznie go nie wykonać.

Ostatnia kara naliczona przez powódkę to kara za odmowę przywrócenia sposobu dokonywania przelewów w ten sposób, że do wykonania przelewu potrzebny był podpis pracownika powódki. Zmiana sposobu dokonywania przelewów jest bezsporna, podobnie jak to, że pozwana na wezwanie powódki nie przywróciła sposobu poprzedniego. Jeśli idzie o wyjaśnienia pozwanej w tej kwestii, zgodnie z którymi powódka miała utrudniać prowadzenie spraw spółki poprzez żądanie wyjaśnień co do tytułów płatności, a następnie przez blokowanie przelewów, to w ocenie Sądu Okręgowego wyjaśnienia te są wyolbrzymieniem jednej, udokumentowanej mailowo, sytuacji, w której nie zostały zrealizowane przelewy w dniu 5 marca 2015 r. (mail k. 36 w aktach XI GC 1160/15). Jak przy tym wynika z zeznań pracowników powódki, nie było to absolutnie związane z zamiarem podważania kompetencji pozwanej jako prezesa, lecz stanowiło zaniedbanie organizacyjne – ktoś nie zdążył podpisać przelewu tego samego dnia. Także zeznająca na wniosek pozwanej księgowa – J. M. (1) – nie potwierdziła, by powódka celowo blokowała przelewy. Pozwana nie zwróciła się po tej jednorazowej sytuacji z prośbą do powódki o zmianę systemu zatwierdzania przelewów, lecz samodzielnie podjęła decyzję o zmianie, postępując wbrew umowie. Jak już wskazano na początku, zatwierdzanie przelewów przez pracowników powódki nie może być rozpatrywane jako odbieranie pozwanej prawa zarządzania spółką, lecz jako przejaw kontroli powódki nad sposobem wydatkowania środków przez szpital, uzasadnionym z punktu widzenia umowy operatorskiej, obligującej powódkę m. in. do zmniejszania poziomu zadłużenia szpitala. W tym kontekście powódka miała pełne prawo wiedzieć, jakie środki i z jakiego tytułu są wydatkowane, natomiast

pozwana jednorazową sytuację wykorzystała do tego, by powódkę tych informacji pozbawić, eskalując jednocześnie konflikt dotyczący sposobu wykonywania przez pozwaną umowy zlecenia. Z powyższych względów także i tę karę Sąd Okręgowy uznał za uzasadnioną.

Pozwana zażądała miarkowania naliczanych przez powódkę kar umownych, wskazując, że są one rażąco wygórowane. Zgodnie z art. 484 § 2 k.c. jeżeli zobowiązanie zostało w znacznej części wykonane, dłużnik może żądać zmniejszenia kary umownej; to samo dotyczy wypadku, gdy kara umowna jest rażąco wygórowana. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Białymstoku dłużnik kary umownej obowiązany jest wskazać i udowodnić podstawę faktyczną tego żądania, a więc przynajmniej jedną z przesłanek art. 484 § 2 Kodeksu cywilnego, uzasadniającą miarkowanie kary (wyrok z dnia 18 maja 2017r., I ACa 1040/16, Legalis numer 1657133). Samo wskazanie przez stronę, reprezentowaną nadto przez zawodowego pełnomocnika, iż nałożona przez pozwaną kara umowna jest rażąco wygórowana, nie uzasadnia uwzględnienia tego żądania. Pozwana nie wskazała, w odniesieniu do czego karę należałoby uznać za wygórowaną, i to w sposób rażący. Porównanie wysokości kary z wysokością wynagrodzenia otrzymywanego przez pozwaną z umowy zlecenia (2300 zł) nie może być samoistną podstawą miarkowania, gdyż nie uwzględnia, że dzięki tej umowie pozwana otrzymywała dochód także z innego źródła – z tytułu umowy o pracę zawartej ze spółką Szpital (...) otrzymywała 11500 zł brutto (k. 133), przy czym, jak wskazano w pozwie o ustalenie następnie istnienia stosunku pracy, wynagrodzenie to od grudnia 2014 r. podwyższono do 13.200 zł brutto. Zatem suma kar, zasądzonych w niniejszym postępowaniu (13800 zł), nie przekracza miesięcznego wynagrodzenia pozwanej, otrzymywanego łącznie z racji zatrudnienia jej na stanowisku prezesa zarządu spółki Szpital (...) i nie ma podstaw, by kwotę tę uznać za rażąco wygórowaną.

O odsetkach od zasądzonej od pozwanej kwoty orzeczono zgodnie z art. 481 i 455 k.c. Wezwania kierowane do pozwanej (wszystkie z tego samego dnia – 24.03.2015 r.) wyznaczały termin płatności 3 dni, Sąd Okręgowy przyjął, że na doręczenie tej korespondencji potrzeba było około tygodnia (w takich terminach pozwana odpowiadała na pisma, kierowane do niej w sprawie usunięcia uchybień), zatem przyjęto, iż pisma doręczono 31.03, termin płatności przypadł 3.04. (...), a odsetki należą się od dnia następnego.

Z powyższych względów na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zaskarżony wyrok należało zmienić w punktach od 5 do 10 i zasądzić na rzecz powódki od pozwanej kwotę 13.800 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 4 kwietnia 2015 r., W pozostałym zakresie (tj. co do odsetek za wcześniejszy okres) powództwa o zapłatę tych trzech kar umownych podlegały oddaleniu, podobnie jak apelacje co do kar umownych za naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa i za wstrzymanie inwestycji budowy pododdziału udarowego.

Konsekwencją zmiany orzeczenia co do meritum była modyfikacja rozstrzygnięcia o kosztach procesu w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Powódka wygrała proces w I instancji co do 3 połączonych spraw, zatem zgodnie z art. 98 k.p.c. i 108 § 1 k.p.c. przyznano jej całość poniesionych w tych sprawach kosztów, a więc wynagrodzenie pełnomocnika - 600 zł, ustalone zgodnie § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), opłatę od pozwu – 100 zł i opłatę skarbową od pełnomocnictwa.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do art. 98 i 100 k.p.c., uwzględniając, iż powódka wygrała apelację w 3 sprawach, a pozwana w 2. Powódka poniosła w każdej spraw koszt opłaty od apelacji (230 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości wynikającej z § 2 pkt 4 i § 15 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych – wg stanu na dzień złożenia apelacji, tj. 450 zł, łącznie 2040 zł (w 3 sprawach, które wygrała), pozwana zaś analogiczne wynagrodzenie pełnomocnika, łącznie 900 zł (w 2 sprawach, które wygrała). Pozwana winna więc zwrócić powódce kwotę 1140 zł.

SSO N. G. SSO P. S. SSR (del) A. W.

Sygn. akt VIII Ga 6/18

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

4. (...)